

கடவுள் துணை.
அ க ஸ் தி ய மு னி வ ர்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பூ ர ண சூ த் திர ம்
216 - பாடல்.

மயிலம்

சுப்பிரமணிய சுவாமிகளால்
பார்வையிடப்பட்டு.

இட்டா. பார்த்தசாரதி நாயுடு ஸன்ஸ்,

சென்னை சக்கரவர்த்தி பிரஸ்

இதன் விலை]

\ 1934

[அணை 12.

நெ. 189, தங்கசாலை வீதி, மதராஸ்.

கடவுள் துணை.
அ க வ் ஸ் தி ய மு னி வ ர்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பூ ர ண சூ த் தி ர ம் 216-பாடல்.

மயிலம்

சுப்பிரமணிய சுவாமிகளால்
பார்வையிடப்பட்டது.

இட்டா. பார்த்தசாரதி நாயுடு ஸன்ஸ்,
சென்னை சக்கரவர்த்தி பிரஸ்

இதன் விலை]

1934

[அணு12.

நெ. 189, தங்கச்சாலை வீதி, மதராஸ்.

கடவுள் துணை.

அகஸ்தியமுனிவர் அருளிச்செய்த

பூரண சூத்திரம் - 216.

காப்பு.

ஒடியதோர்தந்திமுகன் றனைப்பணிந்து
உரைத்திடுவேன் பூரணசூத்திரத்தையானுந்
தேடியதோர்மந்திரத்தா லஷ்டசித்தித்
திறமாகவுரைக்கின்றேன் யோகியோர்க்குக்
கூடியதோர் கந்தமதைச் சிதம்பரத்தில்
குணமானகாலதனைக் கூட்டிமூட்டி
ஆடியதோர்ஐம்புலனை மூலத்துள்ளே
அமைத்திட்டமூலகண பதியேகாப்பு.
ஒன்றானபூரணமு மாறாதார
முரைத்தற்குமேலாறுந் தொண்ணூற்றாரும்
பண்டானதீட்சைபதி நெருன்றும்ரெட்டி
பத்துடனேமுப்பத்தி ரண்டுநீட்சை
உண்டானசமாதிகற்பம் வாசினேர்மை
யுறைப்பானசிவயோகம் பிராணையதான்
நன்றானவாதத்தின் தீட்சையோடு
நலமானசவுக்காரத் திரவுகோலே.
திறவுகோல்முன்னுரைத்த நூல்கட்கெல்லாம்
செய்பாகங்கையாகந் தீட்சைப்பாகம்
அறைகிறேன்சரிதையோடு கிரிகைமார்க்கம்
அப்பனேமுனிசித்தர் நூல்கட்கெல்லா
மறைபுகழாய்ச்சொன்னதெல்லாம் வெளியாய்ப்பாடி
மாட்டினேன் பூரணசூத்திரத்திற்கயணும்
இறையளவுந்தப்பில்லை மறைப்போவில்லை
யிருநூற்றுப்பத்தாறு இந்நூல்காணே
நூல்.
காணப்பாவிந்நூல்போ லொருநூலில்லைக்
காசினியிலிந்நூலைக் கண்ணிந்நாட்டார்
பூணப்பாவைம்பதுக்குள் பூரீர்வித்தை
பூட்டினேன்வயித்திபத்திற் புகழோமெத்த
நாணப்பாவொறுநூற்று வைம்பதுக்குள்
நலமானசூட்சுத்தை நாட்டினேன்பார்
பேணப்பாமுந்நூற்றில் காமதாமம்
பேசினேன்தீட்சைவிதி யிருநூற்றுள்ளே

1

2

3

உள்ளானபூசைவிதி யிருநூருக்கும்
உத்தமனேமுந்நூற்றில் செந்தூரங்கள்
விள்ளவேஆபிரத்தி யிருநூற்றுள்ளே
விளங்கினேன்கருவெல்லாம் வெளியாய்ப்போச்சு
எள்ளளவுந்தப்பிள்ளை மறைப்போவில்லை
யெய்துமென்றகருவெல்லாமிதிலேயெய்துங்
கள்ளடாகள்ளகுக்கு வந்தநூலைக்
காட்டாதே பன்னிரண்டுங்காத்தாலியே

4

ஆறுதாரம்.

சுவதுதானுருக்கு சிவயோகிக்கு
இகத்திலுள்ளமாண்பருக்கு ஈயந்தாயானால்
நோய்மிகுந்துசாவாரோ சொன்னேன்மைந்தா
துண்மையாய்மனதில்வைத்து நுணுக்கங்கண்டு
தாய்பதத்தைப்பூசித்துக் கற்பங்கொண்டு
சமாதிக்ஞரிருந்துவைத்துத் தலைவனாகி
நீமலைமேலேறிவிடு லோகத்துள்ளே
நின்றாக்காற்கொல்லுமடா நிசஞ்சொன்னோமே.

5

மூலாதாரம்.

நிசமானபூரணத்தைச் சொல்லக்கேளு
நின்மலத்தையென்றலுங்கு வுபதேசித்தாள்
வசமானஅடி-மூலங் கணைசர்கோலில்
வட்டமாமைங்கோணந் திரிகோணத்தில்
எசமானகணைசரொடு வல்லபையுங்கூட்டி
யிகுக்குமடா ஓம் ஈம் கிலியுமென்று
வசமான அங் சிவ கணபதி தேவாவென்று
வாழ்த்தடாகுண்டலித்தாய் வணங்குந்தானே
வணங்குவதுக்கிப்பிரீ சக்கரத்தை
வரிசையாய்க்கீறியே யட்சரங்கள்
பிணங்காமலங்காரம் நடுவேயிட்டு
பேரானகோணமைந்தி லைந்துமிட்டு
இணங்கவேதூபநை லேத்யத்தோடு
இலட்சமுகுவற்றிடக் குண்டலிதானென்றுங்
கணமானகணபதிதான் பிரகாசிக்குங்
கயிலாயப்பாகதியைக் காட்டுந்தானே.

6

7

சுவாதிட்டானம்.

காட்டுவதுநாற்கோண மதன்மேலப்பா
கருதுவதுவிருகோண முக்கோணவட்டம்
பூட்டுவதுபிரமனோடு சரஸ்வதியுங்கேளு
புகலுவேன்-நங்-மங்-பூம்-ஐங்-அங்-பிரமதேவாவென்று
கூட்டுவதுலட்சமுரு வேற்றுதற்குக்
குறிசொல்வேன்நாற்கோணம் நாலெழுத்துமிட்டு

நீட்டுவதுவிந்துவிடே அங்கென்றிட்டு
நிலையாகப்பூசிக்க முத்தியாமே.

8

மணிபூரகம்.

மூர்த்தியாம்பிறைநடுவே முக்கோணமிட்டு
மூர்க்கமாமகாரமொடு உகாரமிட்டு
பத்தியாம்ஓங்காரம் பூங்காரங்கூட்டிப்
பச்சைவர்னமூர்த்தியென்றே பகர்ந்துசேவி
சத்தியாவட்சரங்கள் நடுவேயிட்டு

சாற்றுவாய்லட்சமுருத் தானேயாகில்
வெற்றியாங்குண்டலியும் மேலேயேறும்
வேதாந்தபூரணத்தில் சேர்க்குந்தானே.

9

அனாகதம். சேர்க்கின்றமுக்கோண முருத்திரமூர்த்தி

திகழான அறுகோண முன்னேயிட்டு
ஆர்க்கின்றவிந்துவதி நடுவேயிட்டு

அளவானசிகாரமொடு மகாரமிட்டு
பார்க்கின்றபூங்கார ஓங்காரந்தான்
பகர்கின்றவகாரமொடு கிலியங்கூட்டி
தீர்க்கின்றமுத்திரத் தேவாவென்று
செபிக்கவேவாசியது யேறும்பாரே.

10

விசுத்தி. பாரடாலட்சமுரு வேறிற்றானால்

பகருமறுகோணமதில் விந்துவிட்டுச்
சேரடாவகாரமொடு ஓங்காரந்தான்
சிறப்பானபூங்காரஞ் சிவாயநமாவேன்று
தீரடாமயேசுவர தேவாவென்று

செபித்திடுவார்யிலட்சமுரு திறமாய்த்தானே
ஆரடாவுனக்கீடு வாசியித்து

யாறெழுத்துமறுகோணத் தறைந்திட்டேனே.

11

ஆக்கினை. அறைந்திட்டமுன்றெழுத்து நடுவேபோடு

அருளானசதாசிவத்தி னருளைப்பாரு
விறைந்திட்டவிந்துவிட்டு நடுவேகேளு
விதமானவைங்கோண முக்கோணந்தான்
உறைந்திட்டசோடசந்தா னைந்தைக்கூட்டி
யுறவான அங்கிஷ ஐம் ஓம் என்று
பறைந்திட்டசதாசிவத்தே வாயாவென்று
பகருவேனிலட்சமுரு பரிந்துநோக்கே.

12

நோக்கடாவைங்கோண மைந்துமிட்டு

நுணுக்கமடாவிந்துவககுள் முக்கோணத்தில்
ஆக்கடா அம் அங்கிஷ ஐம் ஒமென்று
அப்பனே பூங்கார மிட்டுச்சேவி

மூக்கடாபாயாதுவாசிதானு

முக்யமடாமேல்மூலத்துணிப்பாரு

நாக்கடா அமுர்தமது கீழேபாயும்
நலமானகீழாறுநவின் றிட்டேனே.

13

மேலாதாரம்-அக்கினிமண்டலங்.

ஏனென்றவாதார மேலேயாறு

மியம்புகிறேனன்றாக வியல்பாய்த்தானே
தேனென்றசதாசிவத்தின் மேலேகேளு

தீயானமண்டலந்தான் திரிகோணமாகி
வானென்றமண்டலத்தில் திரிகோணத்துள்

வைத்திடுவாயகாரமொடு சவ்வுந்தானே
கானென்றமலமறுக்கு மக்கினிமண்டலத்திற்

கண்டிப்புவற்றுவிடுங் கனலிற்றானே.

14

கனலிலேவாயுவந்து புக்கிற்றானுற்

கண்திறந்துவமுர்தமது கனிந்துகாயும்

புனலானவமுர்தமுண்டால் காயமீறும்

போச்சுதடாநரைதிரையும் புதுமையாச்சு

அனலிலேவெந்ததொரு பாண்டந்தானு

மசையுமோநீருக்கு வதுபோலப்பா

நினவிலேயித்தியான மூட்டுமூட்டு

நிச்சயமாய்சமாதிக்ஞள் நிலைக்குந்தானே.

15

சூரியமண்டலம்.

நிலையானவழற்குளமண் டலத்துக்கப்பால்

நேரானசூரியமண் டலத்தைக்கேளு

சிலையானவிந்துவடா உகாரமிட்டு

செபித்திடுவாய்சூரியனோ கோடிகாந்தி

மலையாமல்வாயுவதிற் சேர்ந்ததானால்

மைந்தனேயுன்னுடலிற் பிரகாசத்தைக்

கலையானசூரியனைப் போலாந்தேகங்

கல்மிஷங்களில்லையில்லேக் காணிங்கானே

16

சந்திரமண்டலம்.

காணுகின்றசூரியமண்ட லத்திக்கப்பால்

கலைமாதியாஞ்சந்திரமண் டலத்தைக்கேளு

தோணுகின்றசோதியடா மௌனவீடு

சொல்லரிதுசொல்லுகிறேன் அங்கென்றானு

பேணியேசெபித்திடவே சோதிகோடி

பிரகாசமாயிடுங்காண் பெருமைபேசார்

ஆணுவங்களற்றதடா அருபாருபம்

அட்சரங்களற்றவிட மறையைக்கேளே.

17

கேளப்பா ஒங்கார மதன்மேல்நிற்குங்

கெடியானவைந்தும்மூன் றெழித்துமீதில்

நாளப்பாபஞ்சகர்த்தா னாவீதில்

நலமானஆன்மா ஜீவகளைவுமீதில்

வேளப்பாஓமென்று தியானஞ்செய்ய
வித்தானபிறவியெல்லா மற்றுப்போச்சு
சூளப்பாபிறவியுமீவ் வளவேயாச்சு
துலங்கிரின்றபூரணத்தைச் சொல்லப்போமோ
ஏகாட்சரம்.

18

போமென்றபூரணமு மிதுவேயாச்சுப்
பூரணமாஞ்சூட்சத்தைப் புகலக்கேளு
தாமென்றஅகாரத்தில் உகாரமிட்டு
தனித்துநின்றஓங்காரஞ் சுற்றிக்கட்டி
வாமென்றவதின்மேலே மகாரமிட்டு
மகாரத்தின்மேலேறி அகாரத்துள்ளே
ணமென்றநீங்காரம் நடுவேயிட்டு
யுயரவேசூலமிட்டு சிங்கிவங்கே

19

வங்கென்றுஇருபுறமும் வைத்தாயானால்
மைந்தனேசூக்ஷ்மது. ஏகசூக்ஷ்மம்
பங்கென்றபூரணமு மிதுவேயாச்சு
பகருகின்றமந்திரமும் மிதுவேயாச்சு
தங்குசடாட்சரமு மிதுவேயாச்சு
தருவானஎட்டெழுத்துமிதுவேயாச்சு
அங்குபஞ்சாட்சரமு மிதுவேயாச்சு
ஆதியென்றமூன்றெழுத்து மிதற்குள்ளாச்சே
ஆச்சடாதசதீட்சை யிதனுக்குள்ளே

20

அண்டசராசரங்களெல்லா மிதனுக்குள்ளே
பேச்சடாவொன்றுமில்லை யிதனையல்லோ
பெரியோர்களுரையாமல் மறைத்தாரையா
வாச்சடாஐம்பூத மிதனுக்குள்ளே
மதியிரவியானதுவ மிதனுக்குள்ளே
காச்சடாஅண்டமொடு புவனமெல்லாங்
கருந்துநின்றவத்துவிதங்கண்டுகொள்ளே
கண்டுகொள்ளுமீவ்வெழுத்தைக் கற்பமெட்டில்
காணப்பாபதிற்றுடனே கர்மமாடுங்
கண்டுகொள்ளுமீவ்வெழுத்தை யாதாரத்தில்
கர்மமாந்தீவினைகள் காணுதோடுங்
கண்டுகொள்ளுமீவ்வெழுத்தை யாதாரத்தில்
கட்டாகவைத்துடனே வாசியேறுங்
கண்டுகொள்ளுமீவ்வெழுத்தைப் பெரியோரெல்லாங்
காட்டிஊர்நூல்தோறுங் காணுதென்றே.
காணுதுஆணுமல்லப் பெண்ணுமல்ல
கருதிப்பாரவியுமல்ல கருதிச்சொல்லத்
தோணுதுவிருவொன்று மருபாருபந்
துலங்கிரின்றபூரணத்தைச் சொல்லிவிட்டேன்

22

தோணுமல்நின்றவரே குருவைக்காண்பார்
 குருக்காணாரானைகண்ட குருடராகு
 மாணுன ஆதார தீட்சையாறு
 மப்புறத்தில்நின்றதொரு ஆறுஞ்சொன்னேன்
 ஆராறுபன்னிரண்டு தலமுஞ்சொல்லி
 யதில்நிற்குமட்சரஞ் சக்கரமுஞ்சொல்லி
 ஏறுதவாசியது ஏற்றஞ்சொல்லி
 யேகாட்சரபூரணமு மெடுத்துக்காட்டி
 கூறுதகருவையெல்லாங் கூறினேனியான்
 கூற்றனின் றவிடமிதுதான் குறித்துப்பாரு
 தேறுதபேருக்குந் தேறுந்தேறுஞ்
 சிவசிவாபூரணத்தின் திறந்தான் காணே.
 சிவதீட்சைபதினென்றின் விபரம்
 6-2-தீட்சை.

24

திறமானதீட்சையது வழியதாகச்
 செப்புகிறேன்சிவதிட்சை பதினென்றுந்தான்
 கறவாதேகறந்ததொரு பால்போலப்பா
 காசினியோர்பிழைக்கவென்று கருவைச்சொன்னேன்
 மறவாதேநீக்கேளு அம் உம் சிம் வம் யம்ஒமென்று
 வளர்த்துவாயமுதற்றீட்சை மருவிக்காணும்
 நிறைவாக அவ்வும் மவ்வும் ஓம் நமசிவாயாவென்று
 சிகழ்த்துவாயிரண்டான தீட்சைநேரே.

25

3-4-தீட்சை.

நேரானமூன்றாகுந் தீட்சைகேளு
 நிச்சயமாய்உம் அம் சிவ சிவாயமென்று
 வேறுனஒமென்று செபித்தாயானால்
 வெற்றியடாமூன்றான தீட்சையாச்சு
 பாராநீநாலான தீட்சைகேளு
 பகருவேன்சிவாயநம ஓம் ஐயமென்று
 சோகச்செபித்திவா யைந்தான்தீட்சை
 செப்புகிறேன்நன்றாகத் தெளிந்துகொள்ளே.

26

5-6-7-தீட்சை.

தெளிவாகவைந்தான தீட்சைகேளு
 சிவசிவா அவ்வும் உவ்வும் சவ்வும்ஓம்என்று
 நளினமாயாறான தீட்சைகேளு
 நவிலுகிறேன்மவ்வும்உவ்வும் நமசிவாயா
 குளிர்வாகஓம்என்று செபித்தாயானால்
 கூறுவேன்ஏழான தீட்சைமார்க்கம்
 எளிதாதகிலிம் நமசிவாய அவ்வும்ஓமென்றே
 யேற்றுவாயெட்டான தீட்சையெண்ணே

2

எண்ணவேலும்ஐயும் சிவஅங்கிஷாயா
 யென்றுதான்செபித்திடுவா யெட்டாந்தீட்சை
 பண்ணவேயொன்பதாந் தீட்சைகேளு
 பரிவானசிவாயநம அம்உம்ஓமென்று
 உண்ணியேயோதிடவே பத்தாந்தீட்சை
 யுரைத்திடுவாய் பதினொன்றந்தீட்சையோத
 நண்ணவேமுன்மவுனம் ஏகதீட்சை
 நாட்டினேன்பூரணத்தை நயந்துபாரே.

28

ஆதாரம்பனிர்ண்டின் தீட்சைவிபரம்.
 பாரப்பாதீட்சையது பதினொன்றுந்தான்
 பரிவான ஆதாரம் பனிரெண்டுக்கும்
 நேரப்பாவொவ்வொன்றுக் கொன்றேறதீட்சை
 நிறுத்தியேயாதாரம் நிலைத்துப்பாரு
 சீரப்பாபன்னிரண்டுக் கொன்றேறதீட்சை
 செப்பினேன்பூரணத்திற் செப்பினேன்யான்
 ஆரப்பாதீட்சையொன்றுக் காதாரமொன்று
 ஆண்டொன்றுதீட்சையொன் றழுத்திப்பாரே.

29

சத்திதீட்சைபதினொன்றின்விபரம்,
 அழுத்தமாய்சத்தியுட தீட்சைபதினொன்று
 மறைகிறேன் உம் ஆம் மம் ஈம்ஓமென்று
 வழுத்தவேவாலையுட தீட்சையாச்சு
 வரிசையாயிரண்டான தீட்சைகேளு
 பழுத்ததொரு மம் ரம் அம் உம் மம்ஓமென்று
 பலவாகவோதிடவே பலிக்குஞ்சித்தி
 எழுத்தாகுமுன்னுன தீட்சைகேளு
 ஈம் ஓம் ஆம் உம் மம் என்றிதனையோதே.

30

4-5-6-தீட்சை.

ஓதவேநாலான தீட்சைகேளு
 உம் மம் ஈம் ஐம் ஓம் என்றோது
 கீதமாமைந்தான தீட்சைகேளு
 கிலீம் ஓம் மம் அம் ஐயொன்றுகிருபையாக
 வேதமாம் ஆறுன தீட்சைகேளு
 விளங்கவே ஓம் வம் ஈம் விதமாய்த்தானே.
 நீதமாமேழான தீட்சைகேளு
 நிலைத்ததொருஸ்ரீம் ஈம் அம் ஐயுடுமென்றே.

31

8-9-10-தீட்சை.

என்றுநீயெட்டான தீட்சைகேளு
 விகம்புவாய் சவ்வம் அவ்வம் மவ்வம் ஓமென்று
 தன்றுநீயொன்பதாந் தீட்சைகேளு
 நம் மம் சிம் வம் ஐம் ஓம் நலமாய்த்தானே

யொன்றுநீபத்தான தீட்சைகேளு
உம் மம் சம் ஈம் ஒமென்றுறவாய்த்தானே
சென்றிடவேபத்துந்தான் சேவிதீட்சை

32

11-தீட்சை. பாரொன்றேன்பதினொன்றும் தீட்சைகேளு

பகருவேன் ஓம் றீம் சம் மம் என்றேதான்
பூரொன்றபூரணமா மேகதீட்சை

பூட்டினேனாதார தீட்சையுள்ளே
நேரொன்றேன்பூரணமாம் வாலைதீட்சை
நிகழ்த்தினேன்கண்டுக்கொள்ளு நிகழ்தாகத்
தீரொன்றேன் தீட்சைபத்து மாதாரத்துள்
திறமாகவொன்றுக்கு வருடமொன்றே.

33

தீட்சைசெய்மார்க்கம்.
வருடமாந்தசவருட மாருசெய்வார்
மைந்தனேசித்தரொடு முனிவர்செய்வார்
பரிஷமாயுலகத்தி லுள்ளபேர்கள்
பத்திகொண்டலைவார்களுரைக்கமட்டார்
துரிதமாயுரைத்தாலுங் குருக்காணது
சொல்லுதற்குவுரைப்பார்கள் நூல்காணது
புருஷமாய்கோர்வைநூல் கிட்டாவிட்டால்
போக்கென்னவாசையென்ன பொய்யதாமே.

34

நூலின்மகுத்துவம்.
பொய்யாமலிருக்கவென்று லிந் நூல்வேணும்
புகலரியதீட்சைக்கு மியோகத்துக்கு
மெய்யானகற்பமுதல் காயசித்தி
விருதானவாதவித்தை குளிகைசித்தி
கையானகைமுறைகள் வாததீட்சைக்
கருவானபறைப்பென்ற சவுக்காரப்போக்கு
உய்யாமனூல்களிலே யொளித்தபாக
மொளியாமலெடுத்துறைத்தே ணுண்மையாமே.
நூலின்மார்க்கம்

35

உண்மையாமிந் நூல்தான் கிட்டாததோஷம்
உலகத்தின்மானிடர்க ளுளரிப்போனார்
தண்மையில்லாமிந் நூல்யார் கொடுக்கப்பாரார்
சாத்திரந்தான்மெத்தவுண்டு சமுசயந்திராது
வெண்மையாய்ச்சட்டமுனி தீட்சையிருநூறும்
விளம்பினார்வெளியாக வென்றுமூலா
அண்மையாய்க்கிழித்தாரே ஐயாவையோ
அல்லாமலின்னமொரு ஆகங்கேளே

3

சாபவரலாறு, ஆகமங்கள்பாடிமுன்னே நவசித்தாதி
யதிற்பிறகுநவகோடி கோடாகோடி.

பாகமுடனாச்சுதென்று பேசிக்கொண்டு
 பாமசிவன்சாபமிடப் பாலித்தார்காண்
 யேகமாய்சாபமிட்டோம் வாமத்துக்கு
 மியலானவட்சரங்கள் தீட்சைமார்க்கம்
 போகமாயுயிர்களைத்தான் வாங்கிப்போட்டோம்
 போட்டதனால் நூல்களெல்லாம் பொய்யாய்ப்போச்சே.
 நூல்சித்தி. போச்சுதென்றலையாமல் சிவனுத்தாரம்
 பூட்டியேகேட்டுநா னின்த நூலில்
 ஆச்சுதென்றுமறைத்ததெல்லாமருளிச்செய்தே
 னாகராசாபங்கள் நிவர்த்திசெய்தேன்
 மூச்சுதென்றுபோகாமல் முறைதப்பாமல்
 முன்னேதோபின்னேதா வென்றெண்ணாமல்
 காச்சுதென்றுகாச்சிவிட்டேனாகத்துள்ளே
 கண்டவர்க்கிந் நூல்சித்தி முத்தியென்னே.

38

நூலியாமை.
 முத்தியிதுமோட்சமிது சித்திகொடி
 முக்கியமிதுசித்தருக்குங் காட்டொண்ணுது
 சத்தியிதுசம்புவிது வென்றாய்ச்சொன்னேன்
 சகலநூற்கெல்லாந்தான் குருநூலப்பா
 எத்தினாச்சாபத்தை நிவர்த்திசெய்து
 ஏத்தினுல்தீட்சைதா னெளிதிலாகும்
 புத்தியுடனின்தூல்தா னார்க்குங்கிட்டாப்
 புண்ணியர்க்கே இதுகிடக்கும் பொருளைப்பாரே.

39

சாபநிவர்த்தி.
 பொருளானசாபங்கள் நிவர்த்திசெய்யப்
 பூட்டினேன்சாபமது பொய்யாய்ப்போக
 அருளானசிவாயநம அம் உம் என்றேதான்
 அப்பனேசிம் கிலீம் ஸ்ரீம் ஓம் என்றேதான்
 மருளாமல் ரம மம் ஓம் என்றேதான்
 மாட்டுவாயிலட்சமுரு வேறிற்றானால்
 இருளானசாபங்கள் நிவர்த்தியாகும்
 ஏகமாய்ச்சொல்லிவிட்டேனியம்பக்கானே.

40

வயிரவர் தியானம்.
 இயம்புவேன்வயிரவன்றன் தியானங்கேளு
 இயல்பாக யம் நம் லம் ஷம் சிங்கென்றேதான்
 சயம்பாக ஷங் வங் மங்கென்று
 சாத்தியமாய்வயிரவத்தினுமந்தானே
 நயம்பெறவேயெண்கோணமிட்டுத்திரு
 நாட்டுவாய்வந்துவொடு சுத்திவைத்து
 செயம்பெறவே பூசைசெய்வடைமாலேசாத்தி
 சித்திக்குஞ்செய்தொழில்கள் திறமாய்த்தானே.

41

சுப்ரமண்யர்தியானம்.
 திறமாகசுப்ரமண்யர் செபத்தைக்கேளு
 செயமாகுமெந்தனுடகுருதானப்பா
 அறமாக அப்-உம்-ஓம் ஸ்ரீம் யீம சம் வம்சரவணபவதேவாயா
 அறுமுகவாசிவசுப்ர மண்யநமாவென்று
 உறவான அறுகோணம் நடுவேவிந்து
 உத்தமனேவிருத்தமொன்று வாசல்நாலு
 நிறமானநால்வாசல் வீரபாகுதேவர்
 நிச்சயமாய்வைத்துநீ பூசிப்பாயே.

42

அகஸ்தியர்தியானம்.
 பூசிப்பாய்பானமொடு சுத்திவைத்துப்
 புகழானசாதிபுஷ்ப வழுக்குபூரம்
 ஆசிப்பாசுப்ரமண்யர்சித்தியாகு
 மப்பனேகேட்டதெல்லா மருவிச்செய்வார்
 நேசிப்பாயென்னுடைய தியானந்தனை
 நினைத்திடவேசித்திவந்துநிலைக்கும்பாரு
 வாசிப்பால் ஓம் சிம் வம் அம் உம் மம் தான்
 மகத்தான அகத்தீசர் வென்றாகுறே.
 பிராணமம். கூறிடுவாயென்குருவே சாமியென்று
 கோணமாழக்கோணஞ்சுழினைமீது
 ஏறுவாய்விராணாயம்வாசியேறும்
 இடகலையாஞ்சந்திரனிலேறயேறு
 பேறுபெறவேண்டியது லட்சந்தீரு
 பிராணாயஞ்சித்தியடா யோகசித்தி
 ஆறடனையாறாகும் பன்னிரண்டும்
 அப்பனேபூரணத்தி லடக்கிப்போமே.

43

44

நூல் நிலையாமை.
 அடங்கினாலாறுதலம் வெளியாய்க்காணு
 மதீதமென்றமேலறு பூரணமுந்தோன்றும்
 துடங்கினால்சுவயோகந் துடங்கவேணும்
 துரியாதீதந்தனிலே நிற்கவேணும்
 துடங்கினால்கூடுவிட்டுச் சீவன்போனால்
 நோக்கிலதிற்பிறக்குமென்று சொன்னார்முன்மோர்
 அடங்கினாலொன்றுமில்லை வருவதேது
 அச்சடத்தைவாழ்வித்தா லவனேசித்தன்.
 பிறவிவருதல். சித்தனாய்ப்பிறப்பதுதான் னொன்றாக்கால்
 செகத்திலேகோடியிலே லொருவனுண்டு
 உத்ததொருவிட்டகுறை யென்பதென்ன
 வுதித்தகலையெந்நோ மூணிப்பாரு
 பெற்றபேறெப்படித்தான் வந்ததானால்
 பிராணனல்லோபூரணத்திற் சேர்ந்ததாலே.

45

முத்தனாயெடுத்தசடஞ் சித்தியாகு
முன்னுமில்லைப்பின்னுமில்லை முறைபைப்பாரே

46

கற்பமுண்ணு முறைமை
முறையாகக்கற்பத்தைச் சொல்லக்கேளு
முதண்டலேகியமும் ஆயக்காந்தந்தான்
துறையாகவறசுவையுங் கழற்றுமுன்பே
துரிதமாய்க்கொண்டுவிடு மண்டலந்தான்
ரிரையாகவல்லாரை வருஷமொன்று
நேயமாய்கொண்டபின்பு கடுக்காய்கொள்ளு
அறையாமலதிற்பிறகு மிளகுகொள்ளு
அதிற்பிறகுகொங்கணர்சொல் முறையைக்கொள்ளே
வல்லாரை விபரம்.

47

கொள்ளுதற்குவல்லாரை முறையைக்கேளு
குழிவெட்டிக்கறுப்பேற்றிப் பயிரேசெய்து
விள்ளுகிறேனிறையெடுத்துக் காடிவார்த்து
வெண்மைபெறக்கமுவிடே நிழலிற்போடு
உள்ளுறவேயுலர்ந்தபுன்பு யிடித்துத்தூளா
யுத்தமனேபுதுக்கலசந் தன்னில்வைத்து
தெள்ளுறவேகாடியிலே தின்னவேணுஞ்
செப்புகிறேன்காடிவைக்கச் செய்கையென்னே
காடிவைப்பு. என்னவேகருங்குருவை நெல்லிக்குத்தி
யியலானபுதுப்பாணை தனிற்சமைத்து
வன்னமாய்ச்சுத்தசல மதனில்வார்த்து
வைத்திடுவாய்மண்டலந்தான் வேடுகட்டி
சொன்னதொருவெய்யலிலே தினமும்வைத்துச்
சுருதியாய்மறுபாணை பருந்துமூடி
முன்னுள்ளபாண்டத்தை யனலிற்காச்சி
முறையாகவதிலிட்டு சுத்தசலம்வாரே
காடி மகத்துவம்.

48

49

செலம்வார்த்துப்பின்னுமதை ரவியில்வைத்துச்
செய்திடுவாய்மண்டத்துக் கொருசோராக
நலமாகவெவ்வேறே பருந்துகாச்சி
நாட்டியேவெயிலில்வைத்து ஆறுமாதம்
பெலமானகாடியிது வல்லாரைக்குப்
பேசாதேயிக்கருவைப் பெரியோர்சொல்வார்
அலையாமல்வல்லாரைச் சூரணத்தை
யழகானபுன்னைக்கா யளவுகொள்ளே.
கொள்ளடாசமாதியிலே யிருக்கும்போது
கூறுகப்பூசித்து தீட்சையோது
வேளன்டொயிலுடனே காற்றுமாகா
விமனியதுவலவாகா திலேகமாகா

50

தள்ளடாயெண்ணெய்சுண்ண கடுகுவுள்ளி
தரணியில்பெண்மாய்கை சற்றுமாகா
கள்ளடாவாகாது கஞ்சாவாகா
காசினியின்மீன் இறைச்சையாகாநீக்கே
அடக்கம்.

51

நீக்குவதுபுளிமோடு இலையுழுப்பும்
நிலையானவுறக்கமோடு கோபமாகா
அக்குவதுசுணையாகா பொய்யுமாகா
அப்பனேமனமொன்றாய்ப்புத்திலுன்று
தாக்கவருமாய்கையெல்லா மடித்துதள்ளி
சதாநித்தம்பூரணத்தி லகலாமல்லிலு
போக்குவதுபரத்தையேநீ போக்கினாக்கால்
புகழானசிவயோகம் புனிதமாமே
யோகநித்திரை.

52

புனிதமாயுறங்கவென்றால் வலக்கைமேலே
பூட்டாகக்கால்நீட்டிப் பூரணத்தையேநோக்கி
யனிதமாய்க்கேசரத்தில் மனத்தையவைத்து
அப்பனேல்லாடத்தே தூங்கவேணும்
மனிதனாய்பிறந்தாக்கால் சாகாக்கல்வி
வாசிக்குஞ்சிவமோடு வாழ்க்கைசேர்வான்
செனிதமாஞ்சண்டாளப் பிறலோர்கள்
செத்திறந்துசெனிப்பார்கள் செகத்திறுநே.
கற்பத்துக்குப் பத்தியபாகம்.

53

செனியாமல்கற்பங்கள் கொள்ளுபபோது
திரிகடுகுதிரிபலையுஞ் சீரகம்ஓமம்
கனியானசாதிக்காய் கிரும்புபத்திரி
கருவேப்பிலையோடு ஆவிநெய்பால்
தனியானசக்கரைதேன் வாகுருவையரிசி
சதுரானதூதுவளை புனியாரையோதி
கனியானசிறுகீரை சிறப்பயறுமாகும்
கட்டியதோருப்பாகுங்கொறுக்கையாமே

54

கடுக்காய்கற்பம். ஆகுமேகற்பூரச் சிலையின்சுண்ணம்
அண்டமொடுகல்நாருந் தங்கச்சுண்ணம்
வாகுடனேயான்சொன்னேன்மற்றொன்றுமாகா
வகையாகஇந்தமுறை கற்பங்கொள்ளு
மோகமாயக்கடுக்காயின் முறையைக்கேரு
முயல்வாகச்செங்கடுக்காய் பொற்காய்வாங்கி
பாகமாயிடித்ததனைச் சூரணித்து
பாச்சுதற் குசிற்பேரண் டெண்ணெய்வாங்கே
நயனக்குறி. எண்ணெயதுவுழக்கடா பொடி-தாளுழி
பியல்பாகவிட்டதனை மைபோற்கிண்டி.

55

கண்ணாணபிங்கானில் பதனம்பண்ணி
கனமானபுன்னைக்காயளவுகொள்ளு
விண்ணதனைநித்தரித்தங்கண்ணேண்டம்பார்
வெளிநிற்குஞ்சுழிநையிலேவாசியேறுங்
கண்ணதனைமுறுக்கியேயேறப்பாரு
கபாலத்தில் அமுர்தமதுகனிதுபாயும்.
சுபசுத்தி. பாயுமேசுழினை தனைத்திறப்பதற்குப்
பகருகிறேன்கற்பமொன்றுபரிவாய்த்தானே
காயுமேகரிசாலைச்சாறுநாழி
கருதியதோர்நெய்நாழிகலந்துகாச்சி
வாயுமேமெழுகுபதந்தன்னிலேதான்
வடித்துவைத்துக்கைப் பெருவிரலிற்றடவிப்
பாயுமேயுண்ணுக்கிற்புரளவைத்துப்
பழகவேகபமெல்லாமற்றுப்போமே.

56

மூலசுத்தி.
அற்றுவிடும் இரண்டுவிவரவாயிலோட்டி
யனலானகபமெல்லாம்கக்குங்கக்கு
மற்றுமினிமூலத்தின்சுத்திகேளு
வாகானகுமரிச்சார்சிறுநீரண்டெண்ணை
யுற்றதனைமுன்போலேகாச்சிக்கொண்டு
உறவாகநடுவிரலில் தோய்த்துக்கொண்டு
சுற்றிவிடுமூலத்தின்மெல்லாந்தான்
சுகமாகக்கீழ்நோக்கும்குத்தியாமே.

57

குறி மிளகுசுத்தி.
சுத்தியாயிருநேரம்நாட்டம்பாரு
சுழி திறக்கும்நீரணத்தில் சொக்கிப்போமே
பத்தியாமுர்தங்கண்டி றந்துபாயும்
பாவிடக்கும் இக்கருவைப்பகரலாமோ
வெற்றியாமிளகினுடகற்பங்கொள்ள
விபரமதைச்சொல்லுகிறேன்விரித்துநன்றாய்ச்
சித்தியாங்கன்மிளகாய்த் தெரிந்தெடுத்துச்
சிறப்பானவமுரிதனை தேத்தாம்பித்தால்.

58

மிளகுசுத்தி முதண்டம்.
வித்தாலேமுரித்ததனைதெளியவைத்து
விதமாகஐயைந்தாய்த்தினமுமேற்று
முத்தானவமுரியுடன்கொள்ளும்போது
முக்கியமடாறுறுக்குமதிகம்வேண்டாம்
கொத்தானஉஷ்ணந்தான்மிஞ்சிற்றூறல்
கூறிலொருபடியாகுஞ்செலத்தினுள்ளே
சுத்தான அறுகின்லேர்ச்சிதானொன்று
சொல்லுகிறேன்மிளகதுதானிருபத்தைந்தே.

59

60

அஞ்சாமற்காய்ந்துதா னுழக்கேயானா
 லப்பனேபசுவெண்ணெய்பாக்களவுபோட்டு
 மிஞ்சாமற்கொண்டிடவேவெப்புத்தீரும்
 விருதானகியாழமதுமெத்தநன்று
 நஞ்சுண்டசிவனன்றுகற்பங்கொண்டு
 நாதனார்சடைமீதுதரித்தகற்பம்
 பஞ்சகண்டதிமூலவறுகுதப்பா
 பார்த்தாக்காலிதன்பெருமைப் பாரொண்ணுதே.
 மறுகற்பம்.

61

ஒன்றான அயக்கார்தங்கொண்டபின்பு
 வுத்தமனையறுசுவையுங்கழற்றிப்போடு
 நன்றானவல்லாரைகடுக்காயோடு
 நலமானமிளகோடுமறுகற்பங்கொள்
 நன்றானசட்டமுனிசொன்னமார்க்கம்
 நலமாகக்கொண்டுவிடகாயசித்தி
 விண்டானகெவுளிசித்தியோகசித்தி
 வேண்டியதோரட்டமாசித்தியாமே.

62

கற்பமுண்ணுமுன்பக்குவம்.
 ஆமென்றமூலியெல்லாங்கறுப்பேற்றிக்கொள்
 அப்பனே உன்திரோகம்பெலத்துப்போச்சு
 ஒமென்றகற்பங்களுண்ணும்போது
 வுடலிலேநாய்வந்தால்முந்நூற்றுள்ளே
 தாமென்றசெந்தூரம்லேகியங்கள்
 தப்பாமற்செய்துவைத்துப் பின்னேகற்பம்
 நாமென்றுநாய்கள்வந்தால் செந்தூரத்தை
 நாட்டிடவேநாய்தீரும்நளினமாமே.

63

கற்பமுண்ணக்காலம்.
 நளினமாய்கற்பங்கள் கொள்வதற்கு
 நலமானகாலத்தைச்சொல்லக்கேளு
 தெளிவானகார்த்திகையுமார்கழியுமாக
 திறமானவறுசுவையுங்கழற்றிப்போடு
 சுருவானவல்லாரைத்தொடுதுக்கொள்ளு
 சுகமானகடுக்காய்தான் ஆனிசமாசஞ்
 யொளியாமல்கட்டளையை முடித்துக்கொண்டு
 வுதையாதிமூன்றுக்குங்கற்பந்தின்னே.

64

பத்தியமுண்ணுங்காலம் தலை.
 கற்பந்தான்தின்பதற்குமுன்றேமுக்கால்
 கடந்தபின்புபத்தியங்கொள் கனலேறுது
 உற்பனமாங்கற்பத்தைச்சூரியனிற் கொள்ளு
 உண்பதுவுமுறங்குவதுமொன்றேமார்க்கம்

நற்புடனேபூசைசெய்வார் காலமுன்றும்
நாளொன்றுக் கிருந்நரம்நாட்டம்பாரு
சொற்பென்றபெண்ணுசை விட்டாலுந்தான்
சுகமானசயனத்தில் பெண்தான்வந்ததே

65

சயனகாய்கை-வாசிசுறி.

வந்துதான்மருவிடவே விழுந்துவீழு
மகத்தானதபமெல்லா மழிந்துபோகுங்
கொந்துதானழியாமல் சினவாய்த்தாங்கு
குறியானபுருவமையங் குறியைப்பாரு
வெந்ததான்போகுமடா மூலத்தீதான்
மேற்கொண்டால்மாயையெல்லாம் வெளியுமாகும்
உந்தித்தாற்பசியாம விருக்கவென்று
லுறைப்பானவாசிகொண்டுவமுர்தமுண்ணே.

66

கற்பமுண்ண-அறிவு

உண்ணுவதுசாதகமாய்த் தள்ளவேணும்
முற்றஅறுசுவையதனை நீக்கவேணும்
பண்ணுவதுசிவயோகம் பண்ணவேணும்
பார்வதியுஞ்சிவனுடைய தீட்சைவேணும்
எண்ணுவதுமிதுகளெல்லா மிந்நூல்வேணும்
மிறவாமலிருக்கவென்றால் கற்பம்வேணும்
கண்ணுவதுகற்பமுண்ணப் பாத்திரங்கள்
காந்தத்தினருமைதனைக் காட்டுறேனே.

67

காந்திபாந்திரப் பெருமை

காட்டுகிறேன்காந்தமது முந்நூற்றுள்ளே
கலந்துரைத்தபடியுருக்கிருவில்வாரு
மூட்டுகிறேன்கண்ணியைப்போல் வார்த்துக்கொண்டு
முனையானகண்ணியிலே பாலைவார்த்தால்
ஆட்டுகிறேன்பொங்கியது மேலேநிற்கு
மப்பனே கனந்தத்தி னதிகம்பாரு
நாட்டுகிறேன் தயிர்போலா மந்தப்பாலை
நலமாகக் கொண்டேநாய் நாடாதென்னே.

68

நாடாத கண்ணியிலே கற்பமுண்ணு
நலமான வழுதுண்ணு பாலுமுண்ணு
தேடாத நெய்தேனு முண்ணலாகுந்
தினந்தோறுங் கொண்டாக்கால் சித்தியாகும்
ஓடாதுவிந்துவது கீழ்நோக்காது
உறக்கந்தானாளுங் கட்டிப்போகும்
கூடாதசித்தியெல்லாங் கூடுங்கூடுங்
குறிப்பானரசமணியின் கூறுகேளே.

69

ரசமணி. கூறுனகாந்தத்தின் கண்ணத்துள்ளே
கொட்டியதே ரசத்தையின்னங் கூறக்கேளு

வீரகைகருமத்தஞ் சாறுவிட்டு
 வேகிறதோர் சுடுசோற்றுக் குள்ளைவைத்தால்
 வேறுனவானைவீற்றிட்டுச்சாகும்
 வெள்ளியம்போலுந்தான் வலுத்துபோகும்
 பேரகவெடுத்துமணி பதினாறுக்கிப்
 பேணியேசெபஞ்செய்ய யெட்டுமாமே.

மணித்தொழில்

ஆடுகிறமணியதனை சாரணையிற்றீரந்தா
 லண்டரண்டஞ் சுத்திவருங்கெவுனமாகுங்
 கூடுகின்றபெண்ணோடே வாயிலிட்டால்
 குடிகெடுத்துவிந்துவது கட்டிப்போகுந்
 தேடுகின்றதேடெல்லாம் ரசமணிதானப்பா
 தேடவென்றால்காந்தத்தின் கண்ணங்கண்ணம்
 ஓடுகின்றவோட்டெல்லாங் காந்தத்தாலே
 யுத்தமனைகற்பத்துக் குறுதியாமே.

அருளித்.

ஆமிந்தவுறுதிகொல்லார் சித்தரெல்லா
 மாதிகொடுத்ததந்தவரை யழகாகச்சொன்னேன்
 ஓமிந்தநூல்போலார் வெளியாய்ச்சொன்னா
 ரொளித்திட்டார்சித்தரெல்லாம் பேசிக்கொண்டு
 நாமிந்தநூல்வழியாய்ச் சொன்னதென்ன
 நாட்டி லுள்ளோரெல்லாரு மாண்டுபோனார்
 சாமிந்தப்படியானால் தோஷமென்று
 தாக்கினைன்பூரணத்தில் சாயுச்யந்தானே.
 சமாதிகட்டும்வகை.

சாயுச்சியமாவதற்குச் சமாதிகேளு
 சஞ்சாரசமாதியது மவுனிக்காகும்
 நீயுச்யமாயதிலே கருவைக்கேளு
 நினைத்தகுமைபாதாரம் போலுண்டாக்கி
 சாயுச்யமாயதிலே பற்பம்போட்டு
 மைந்தனையதிலிருந்து கற்பமுண்ணு
 வாயிச்யமானதொரு யோகம்பாரு
 வளமானசுத்திவந்தால் மலையிலேற.
 சித்தராகும்பருவம்.

ஏறியேயென்னைவந்து கண்டாயானா
 லியலானசித்தனென்று பேருபூய்வோம்
 மாறியமலைகளிலே சித்தர்கோடி
 மாறாட்டஞ்செய்திடுவார் மருலவேண்டாந்
 தேறியேபொதிகையிலே முன்னேவந்து
 சித்தனென்றுபேர்வந்து முத்தரையும்வாங்கி
 யேறியேமலைகளிலே நடக்கலாகு
 மித்தனைக்குமவருவதுதான் நுமைதானே.

சிலவேட்கை. அருமையென்ற சிவயோகம் வந்ததான
லதிகமாஞ்சித்தருக்கு ரூபங்கேளு
பெருமையென்ற சட்டையொன்று பிரம்பதொன்று
பேரானபடி கமணி குண்டலத்தினோடு
தருமையென்ற வுப்பினுட சரந்தான்கையில்
சட்டையுண்டுகயிலாய வற்கமானால்
அருமையென்ற விபூதியுற் றளவுமாகி
யப்பினையோகதண்டு நம்முதரைகாணே.

75

அகத்தியர்வேடம்-மூலகுருவேடம்
நம்முடையமுதரை னிடைகாஷாயம்
நாதனுடமுதரைதான் சிரசிலாகுந்
தம்முடையவற்கத்திற் கடி கலிங்கந்
தருவானகமண்டலமுந் தரிப்பார்பாரு
அம்முடையதீட்சைவிதி யோகமாற்க
மானந்தமூலகுரு வேடம்பாரு
கும்மென்றமேருவுக்குத் தெற்கேகேளு
கோடானகோடிசித்தர் கூடினாரே.

76

சித்தர்களிடம்-உருவு.
மேரு—நாலுதிக்கிலுள்ள சித்தர்ரூபம்
கூடினார்மேற்கிலுள்ள சித்தர்கோடி
கூர்ப்பானவயதிருபத் திருநூறப்பா
தேடினால்வளாத்திமுழம் நாற்பதாகுந்
சித்திக்குமேருவுக்கு வடக்கேகேளு
நாடினால்வளர்த்தியது நானூராகும்
நலமானமுன்றுதிசை சித்தருக்கு
கூடினார்கிழக்கிலே வுரைக்கக்கேளு
வுத்தமனேவளர்த்தியது நானூரெண்ணே.
நூருகும்வயததுதான் முன்னிரட்டி
நூதனமாயிருப்பார்கள் கோடாகோடி
பேருகுந்தெற்கிலுள்ள சித்தரெல்லாம்
பெருமைமெத்தப் பெருமைமெத்தப்பேசுபோகா
ஆறாகும்நாலுதிசை சித்தருக்கும்
அடையாளமென்னுடைய காஷாயமாகும்
வீருருஞ்சித்தருக்கு மகுத்துந்தான்மெத்த
மெஞ்ஞானிசொருபமடா விரைந்துபாரே.

77

பூசைவிதி-பிராணாயம்.
விரைந்துகற்பமுண்ணியிலே முடிவளர்க்கவேண்டாம்
விடிவேருபல்விளக்கி நாக்குதேய்த்து
திரைந்துவரும்வழலைசத்தி மூன்றுஞ்செய்து
திருநீற்றையுற்றளமா யணிந்துகொண்டு
பாரந்தஅங்கன்னியாசம் கர்ணியாசம்
பரிவானசடங்கமது பிராணாயந்தான்

78

உரந்துவருங்காயரிதற் பணமுமோமம்
 உருவேற்றுமட்டகர்மஞ்சிவபூசையாமே.
 புத்தி. பூசையிலேவைத்தெடுத்துக் கற்பமுண்ணு
 புகழாகச்சித்திக்கும் பேறுண்டாகும்
 ஆசையிலேபேரின்ப மடுத்தாயானு
 லற்பமனதின்மாய்கை நீக்கிப்போடு
 வேசியைப்போலாசைகொண்டா லெல்லாம்போச்சு
 வேதாந்தம்நீடென்று லொருமனதாய்நிலு
 காசில்லையென்றுசொல்லி விட்டிடாதே
 கற்பமுண்டால்வாதசித்தி கைக்குள்ளாமே.
 சுத்திமார்க்கம்.

79

கைக்குள்ளாய்வாதசித்தி வருகவென்றால்
 கருவைசொல்லுகிறேன் கனிந்துகேளு
 வெய்க்குள்ளாயைம்பதுக்குள் சொன்னேமுப்பூ
 வெளியாகசொல்லிவிட்டேன் சுத்தியில்லை
 முக்கியமாய்சுத்திதனைச் சொல்லக்கேளு
 முப்பத்திரண்டென்று கொங்கணர்தான்சொன்னார்
 தெர்க்கிலேசொல்கிறேன் நீகேளுகேளு
 சுத்திடசுப்பிரத்தைச் சுருக்கித்தானே.
 முப்பூசுத்தி.

80

சுருக்கியேசொல்லுகிறேன் முப்பூவப்பா
 தூக்குவகையொன்று பலமொன்றாகக்
 செருக்கியேபணிவிளைந்த நீரைவாங்கித்
 தெளித்துநீவைத்திடுவாய் வெவ்வேறுக
 நெருக்கியேவெய்யிலிலே காயக்காய
 நேராகவொன்றுக்குப் பத்துநாள்தான்
 தருக்கியேவகையொன்றுசலம் படிதானொன்று
 தாக்கியேவெய்யிலிலே காய்ந்தபின்னே.
 காய்ந்ததின்மேலின்னொரு சுத்திகேளு
 காசினியில்முரியினால் முன்பாற்காச்சு
 வாய்ந்தபின்புதேசியின்னீர் தன்னில்முன்போல்
 வளமானசாநீர் தன்னில்முன்போல்
 காய்ந்தபின்புமுப்பூவு மொன்றாய்ச்சேர்த்து
 யிதமானகிளிஞ்சிரீர் படிதான்வாங்கி
 பாய்ந்திடவேபத்துமுறை தெளித்துநீயும்
 டரிவாகவற்றவற்றத் தெளியக்காச்சே.

81

82

வெடியுப்புச்செய்நீர்.
 காச்சியபின் இன்னொரு கருவைக்கேளு
 கனமானவெடியுப்புப் புளியுங்கூட்டி
 வாச்சுதேயிடித்துநன்றாய்த் தீயைமூட்டு
 வளமாகநீற்றியிதைச் சுண்ணாம்பாக்கிப்
 பாச்சுவாய்நாலிலொன்று சாரந்தானும்

83

பரிவாகப்பொடித்துநன்றாய்ப்பனியில்வைக்க
ஆச்சியாஞ்செய்நீரா மந்நீர்தன்னை
அரைப்படிதான்வாங்கிவைத்து அறையெக்கேளே
முப்பூச்சுண்ணம்.

84

கேளப்பாவீரமொடு பூஞ்சீனங்
கெடியானவரமுடனே குருவண்டுநாபி
சூளப்பாவகையொன்று கழஞ்சியொன்று
சூட்டியேபொடித்தந்த நீரில்ப்போட்டு
நாளப்பாயிருந்துடனே சிவந்துபோகும்
நலமானசெயநீரில் போட்டுகாச்சு
தேளப்பாகொட்டியதோர் சுண்ணமாச்சு
திடமாகயிடைக்கிடைதான் சூடன்சேரே.
சூடச்சுண்ணம். சூடனுக்குநேர்பாதி வீரங்கூட்ட

85

சுகமானபுழுகதிலே கழஞ்சிகூட்டி
தேடுகின்றவெடியுப்பு நீராலாட்டி
சிறப்பாகவில்லைசெய்து ரவியிற்போடு
நாடவேகாய்ந்தபின் வோட்டில்வைத்துமூடு
நலமாகச்சந்துவாய் சீலைசெய்து
போடவேமுழப்புடத்திற் சுண்ணமாகும்
போகத்திலேசொல்லுகிற்றன் புகழ்ந்துபாரே.
துரிசிச்சுண்ணம்.

86

புகழானசுண்ணத்தில் மஞ்சாடிவாங்கி
பூசுவாய்துரிசிக்கு வாய்நீராலே
சுகமானவெய்யிலிலே காயவைத்துச்
சொல்லுகிறேன் பூற்றில் சீலைசுற்றி
புகமானவாட்டில்வைத்து வேடுமூடி
யப்பனேசந்துவாய் சீலைசெய்து
முகமானமூன்றெருவில் புடத்தைப்போடு
முக்கியமாய்நீறும்பின் பெடுத்துக்கொள்ளே
தாளகச்சுண்ணம்.

87

எடுத்ததொருதுரிசினீர் வேகமெத்த
யென்சொல்வேனிரத்தைத் கண்ணிக்கொல்லும்
அடுத்ததொருதுருசினீர் வீரங்கூட்டி
அழகானதாளகத்தி லப்பிப்போடத்
தொடுத்ததொருபுடத்தினிலே வெளுத்துநீறுஞ்
சுகமானவுபசரங்க ளீயமாகுங்
கொடுத்திடவேபத்தரையுந் தப்பாதப்பா
கோடானகோடிகவ ராடும்பாரே.
நூலின்பெருமை.

88

ஆடியதோர்மூப்புவின் கருவையெல்லா
மறைப்பற்றுச்சொல்லிவிட்டெ னலையேவண்டாம்
தேடியதோர்கருக்களெல்லா வெளியாய்ப்போக்க

செகத்திலேகட்டுகிலோ சித்தராச்சு
மூடியதோர்கருவெல்லாந் துறந்தேனென்று
மோசமென்றிந்நூலையொளித்திட்டார்கள்
நாடியேநானெடுத்துப்பாவநாச

நற்றீர்த்தக்கரைதனிலே வைத்திட்டேனே. 89
நூல்வந்தவழி. வைத்திட்டநூலெடுத்தா நொருவேளாளன்

வந்துதடாயிப்படித்தா னுலகத்துள்ளே
வைதிட்டமானபல னிர்தநூல்தான்
கசடருக்கும்பசுகருக்குக் காணாதோடும்
பொய்த்திட்டசாத்திரங்க ளெல்லாமெய்தான்
போக்கறியவிந்நூலைப் பேணிப்பாரு
யெய்திட்டகருவெல்லாந் தோயுந்தோயு
மீசுரனுந்தேவியுந்தா னிறைஞ்சுவாரே. 90

சவுக்காரவைப்பு.

இறைஞ்சுவார்சவுக்கார ஸவப்பக்கேளாய்
யியலானஉவருப்பு அமரியுப்பு
மறைவனகல்லுப்பு வெடியுப்போடு
மருவியதோர்கல்லாணைக் கிளிஞ்சிச்சுண்ணம்
நிறமான சூதொடு பாறையுப்பு
நேராகச்சட்டமுனி கெரங்கணர்தான்சொன்னார்
குறையாமலம்முறைக்கு வைத்துகொண்டு
கூசாமல்சட்டமுனி சொன்னமார்க்கம். 91

சொன்னபடி பெண்ணைதனைக் கழற்றிப்போடு
சூட்சுமாய்க்கடுங்காரமேற்றியேதான்
நன்னயமாய்கல்லுப்பைப் கட்டி க்கொண்டு
நலமானவிதையெல்லா மாடிப்பாரு
பொன்னதி லையுண்டாருங் குளிகைகட்டி
பொதிகைதனில் வந்தென்னைக்கண்டுமீசவி
யின்னமொருமீசதியுண்டு சொல்லக்கேளு
யிதமானலறுசுவையுங் கழற்றுவாயே. 92

சுந்தரானந்தர்முறை-கற்பம்.

கழற்றுவாய்சுந்தரன் றந் நூலைப்பார்த்துக்
கடுக்காயைக்கொண்டுவிடு வருஷமொன்று
தளத்துடனேமிளகுதன்னைக் கொண்டாயானால்
சடத்திலுள்ளநொயெல்லாந் தானேபாச்சு
கற்றுகின்றநூல்களெல்லாஞ் சுருக்கிக்கிச்சொல்வேன்
றுடியானவல்லாரைக் கற்பத்தேதான்
யிளைத்துபோகாமல் வருடங்கொண்டா
லிருந்துமடாயிருநூறுண் டிருந்துகாணே. 93

குளிகைசெய்கை.

ஆண்டிருக்கச்செய்துகொண்டு வயக்காரந்தத்தை
யப்பனென்கொண்டுவிடுவருடமொன்று

பூண்டிருக்குப்பிதகு கொள்ளு கற்பமெல்லாம்
புகழாகமுப்பூவை முடித்துக்கொண்டு
என்றதொருவேதைதனைக் கண்டுகொண்டு
யிதரமென்ற ஆனைதனைக்குளிகைசெய்து
மூன்றதொருகுளிகைக்குச் சாரணைதான்றீர்க்கு
முன்பாகத்தாங்கமொடு சூதங்கூட்டே.

94

இரசச்செந்தூரம்

கூட்டியேகெந்திதனைக் குப்பிக்கேற்றி
குலாவியேசெந்தூரம் செய்துக்கொண்டு
நாட்டியேவருடமென்று கொண்டாயானால்
நமனில்லைகோடிவரை யிருத்தும்பாரு
பூட்டியேவாசிதனைக் கூட்டிக்கொண்டு
புதுமையுள்ளமலைமேலே யேறியேதான்
ஆட்டியேமலையினுள்ள கற்பங்கொள்ளு
அதிகமாய்ரிஷிகளே நீ தெரிசித்தேதான்.

95

சித்தரைக்காணதியானம்-அடுக்கும்வகை.
தெரிசிக்கத்தியானமொன்று சொல்லக்கேளு
சிவாயநமஸ்கிலீம்என்றுசேவி
வரிசிக்குஞ்சித்தரெல்லாம் வெளியிற்காணு
மகத்தானசித்தராப்பா வணங்கிலீல்லு
பரிசிருக்குப்படியவரைக் கண்டாயானால்
பணிந்திவோய்பாதத்திற் சிரசுதட்ட
கிரிசிக்கும்ஆர்நூலில் சார்ந்தாயென்று
கேட்கிலகத்திருார்தன் கிருபையென்னே.

96

சித்தர்மகுத்துவமளித்தல்.
என்னுடையபேர்சொல்லில் கூட்டிக்கொண்டு
யிசையானபொதிகையிலே யேறுவார்பார்
உன்னுடையதிருங்கண்ட போதுதானே
யுறுதியுள்ளசித்தனென்று பேருமீய்வன்
மின்னுடையவொளிகாட்டி யறுதலமுங்காட்டி
மெஞ்ஞானவீடுபெர நிலையுங்காட்டி
பன்னுடையசிதம்பரமு மேருபூசைப்
பாலிப்போமஷ்டாங்கம் பரிந்துகாணே.

97

யோகிகளுக்கிருப்பிடவிசேடதலம்.
பரிவானயோகிக்குத் தலத்தைக்கேளாய்
பகருவேன்காசிவரை கன்னிமட்டுந்
தெரிவானமலைசார்பு மெத்தநன்று
தேசத்தில்தாடதிகஞ் சோலதேசம்
அரிதானபாண்டியிலே வைகைநாடு
அடுத்ததொருகள்ளார்பத்து அழகர்கோவில்
உரிதானதிண்டுக்கல் காலையர்கோவி
லுறவானமதுரையொடு குன்றாறமே.

98

ஆறானதாம்பிரவேணி கரைப்போக்கெல்லா
 மாமடாவெகுசித்தி பொதிகைசார்பு
 கூறானசிதம்பரமுங் காவேரிபோக்குங்
 கொள்ளுகிறகற்பமெல்லாஞ் சித்தியாகும்
 ஹாறானகன்னியிலே குமரிநின்றாள்
 துற்பனமாய்வாலையடா ஆவள்தானப்பா
 பேறாகுப்பாநன்சொன்ன கலங்களுக்குப்
 பேதமில்லைப்பேதமுண்டு பேசுகிறேனே.
 பேதபூமி. பேசுவதுசமுத்திரத்துக் கப்பாற்பத்துப்
 பேரானகடிகையது மேற்கேசென்று
 வீசுறதோர்கற்பங்க ளுண்ணவேணும்
 மெஞ்ஞானிககெங்குமாம் வேகாநதிக்கும்
 ஆசுறதோர்த்தமதிகம் நிலமதிகம்பாரு
 அப்பனே குளிர்ந்ததவமாகுமாகுங்
 கூசுறதோரென்ன வென்றால் ராசநீதங்
 குவலயத்தில்மனுநீதங் கொள்கைபாரே.

99

புத்தி.

பாரப்பாசமாதியிலே யிருக்கும்போதும்
 பலபலவாந்தொருமுறைகள் செய்யும்போதும்
 நேரப்பாபலகூட்டங்கூடலாகா
 நெறிகெட்டசீடர்களைச்சேர்க்கலாகா
 ஆரப்பாதனியேதா னிருந்துகொண்டு
 அளவறந்தவித்தையெல்லா மாடுமாடுஞ்
 சீரப்பாத்தகசித்தியோகசித்தி
 செயமானமலைகளிலே சேர்ந்துகொள்ளே.

100

101

பூமிநாதம்விலைபூமி.
 கொள்ளென்றகுமரிக்கு மேற்கேகேளாய்
 கூறுவேன்பதிங்காதங் குணமாய்பூமி
 வில்லென்றபூமிதனிற்பூமிநாதம்
 விரைந்தெடுக்குந்தலங்களையான் விரித்துசொல்வேன்
 யுள்ளென்றகாசிக்குந் தெற்கேபத்து
 வுறவானகடிகைக்குட்பூமியொன்று
 யெள்ளென்றபூமிக்குந் கிழக்கேதானு
 மிருபதுநாழிகைக்குள்ளே தலமொன்றுண்டோ.
 முண்டப்பாமுன்சொன்ன தலத்துக்கப்பால்
 யோசனைதானொன்றுசொன்னால் தலமொன்றுண்டு
 நன்றப்பாவதின்பிறகு மேற்கேசென்றால்
 நலமானகடிகைபத்து மலைச்சார்புக்குள்
 சென்றப்பாபார்த்தாச்சகால் தலமொன்றுண்டு
 சித்தருநடமாட்டஞ் சொல்லல்போகா
 இன்றப்பாசொல்லுகிறேன் விலாடப்புரந்தனிற்
 வெகுவிதியொருதலந்தான் விசாலமெத்தவாமே.

102

103

தலவிசேடமகத்துவம். மெத்தவடாடில்லிக்குமேற்கதாக

விருதானதலங்களுண்டுமேவிப்பாரு
சித்திரப்பாகஞ்சமலேச்சித்தர்வாழ்க்கை
திரண்டதொருமலையண்டுவதற்குளப்பா
வுத்தமமாங்குருநாட்டில் ஞாலந்தானென்று
வுயர்ந்தமலையடிதானே சித்தருக்கு
வெற்றியுள்ளகன்னடியர்தேசந்தன்னில்
மேலானவயிந்தநகர்தலந்தானென்றே.

104

தலமான ஆற்காட்டின் தெற்கேபத்து
சாந்தக்காலங்ஙனே றலமொன்றுண்டு
பெருமானகாவேரிபூமிதன்னில்
பெருத்ததொருதலமொன்றுசீரங்கத்தில்
நிலமானகோகாணத்துக்கப்பாலேதன்
நெடுந்தூரஞ்சென்றாக்கால்தலமொன்றுண்டு
குலமானதிண்டுக்கல் தேசந்தன்னில்

105

குணமானதலமொன்றுகூர்ந்துபாரே.
கூர்ந்துபார்கள் ளருடதேசந்தன்னில்
குணமானதலமொன்றுவள்ளவூரில்
சேர்ந்துபார்மதுரைக்குத்தெற்கதாகத்
திறமானகடிகைபத்துக்கப்பாலொன்று
வரந்துபாரதுக்கப்பால்கடிகையைந்து
செல்கையிலேதலமொன்றுயிருக்கும்பாரு
தீர்ந்துபார்மதுரைக்குக்குழக்கேயப்பா

106

சேர்ந்துபத்துக்காதத்துக்கப்பாற்செல்லே.
செல்லவேவளையல்செய்யும்பேர்களுண்டு
செயலானதலமதிகஞ்சேர்ந்துபாரு
மெல்லவேயதின் கிழக்குமலவர்நாட்டில்
வெகுதலங்களுண்டுசமுத்திரம்வரைக்கும்
நல்லதொருகல்லுப்புகடலிலுண்டு

நலமானசமுத்திரத்தின் பூராமர்பிரதிஷ்டை
வல்லதொருநாட்டுக்குள் தலமொன்றுண்டு
மைந்தனே தாம்பிரவேணிவளமைகேளே.

107

ஆற்றின் கரைபூமிவளமை.

வளமையாமாற்றினிடகரைபோக்கெல்லாம்
வாகானவாலாறுதலங்களுண்டு
இளமையாமதின் தெற்குக்குமரிவரைகேளாய்
ஏழுதலமுண்டப்பாவதற்குமப்பால்
பழமையாங்குறவருடதேசந்தன்னிற்
பதிவானதலமுண்டுகிட்டக்கிட்ட
உள்ளமையாந்தலங்கள் ரொம்பயீதல்லாமல்
உறைப்பானபூவெல்லா முற்றுப்பாரே.

108

சலாத்து-பொன்னப்பிரகம்-வெள்ளயப்பிரசபூமி.
 பாசப்பாசலாசத்துவிளையும்பூமி
 பரிவானகுமரிக்குங்கிழக்கதாக
 நேரப்பாகாதமதுபத்துச்சென்றால்
 நிலத்திலேவெட்டியேயெடுப்பார்பாரு
 சீரப்பாபொன்னென்றவப்பிரகந்தான்
 தென்காசிக்கடுத்ததிலே தலந்தானென்று
 வேரப்பா வெள்ளையென்றவப்பிரகந்தான்
 ரிதிசூரகிரிக்கடுக்கவிளையும்பாரே.
 பொன்னிமிளே-மூவிலைகுருந்து-சோதிவிருட்சம்-வெண்சாமள
 விளையுமடாகிழக்காக்காதமூன்றில்
 வெகுவிதமாம்பொன்னிமிளேவிளையுபூமி
 தளையுமடாபொதிகைமலைச்சார்புதன்னில்
 தாம்பிரவேணக்கரையிலருவியாற்றில்
 முளையுமடாவதனடுத்ததெற்கேகாத
 மூவிலையாங்குருந்துதான்யாமுண்டாகுந்
 தளையுமாவதினடுக்கச்சோதிவிருட்சந்
 தன்னோடுவெண்சாரைதாறுமுண்டே.
 உண்டடரபச்சையாறதனிலப்பா
 யுத்தநம்பிவாசமலையுயர்த்துமெத்த
 நன்றடாவதினுடைய கரையிலேரதன்
 நாலாறுமரம்நிற்கும் வெண்ணாவலப்பா
 கொண்டடாவம்மலையில் சித்தர்கூட்டங்
 குறையாதுவொருநூற்றுப்பத்துப்பேர்கள்
 கண்டடாவம்மலையில்விருட்சமூலி
 கனமடாசித்தரால்காணொணுதே.
 நீலக்கொடிவேலி-சங்கிலிசித்தர்வாசம்.
 காண்போர்களம்மலையிற்றிணொழுந்துண்டு
 கருநீலக்கொடிவேலிக்கரையிலுண்டு
 வீண்போர்கள்போனாக்கால்காணாதப்பா
 விருதுபெற்றசித்தர்கடான்போகவேணுந்
 தாண்பாமையேந்திரமாமலையிலேதான்
 சங்கிலிச்சித்தருண்டுக்கொங்கணத்தன்பின்னை
 ஊன்போர்கள்போனாக்காலேறப்போகா
 யுறப்பானகெவுனிக்குயேறலாமே.
 வெண்சாமரைவாழ்மிடம்-வெண்சாமரையைக்காணுமிடம்
 ஆகுமேதாடகைதன்சுணைதானென்று
 ஆதில்வாழும்வெண்சாமரையஞ்சாறுண்டு
 போகுமேயக்காரமையேந்திரமலையெல்லாம்
 போக்குவரத்தாரிருக்கும் பூண்பார்சித்தர்
 குமேயம்மலையிலேறிச்சென்று
 எலியல்பானசுணையருகில்மண்டலந்தானென்று

வாகுமேதானிருக்கும்போதுதன்னில்
வகுத்ததிலேகாணலாஞ்சாரைதன்னை
சாரைபிடிக்குமுறை-வைண்சாரையருந்தல்.

113

தன்னையேகண்டவுடன்ரம்பித்தேதான்
சார்வானநடுமையம்பிடித்தாயானால்
பின்னையேபிடித்தவிடங்கையிலிருக்கப்
பேராகவிருதுண்டாய்பொந்திப்போகும்
மின்னையேகையிலிருக்குமதனைத்தின்று
லிருபதுனாயிரவருடமிகுத்தும்பாரு
பொன்னையேதேடாதேகற்பந்தேடு

பொருள்காணப்புருவமையம்நோக்கிபூணை
சதுரகிரிமகத்துவம்-பொன்மலைமகத்துவம்.

114

பூணப்பாமயேந்திரத்திலேறித்தெற்கே
போக்கானால்நாழிகைதான்பொன்மலைதானுண்டு
ஆணப்பாலதனிலொருகுகையுமுண்டு
வதிலிருப்பாராயிரம்பேரதிகசித்தர்
காணப்பாஅவர்களைத்தான்கண்டாயானால்
கனமதுகேட்டதெல்லாங்கையிலிய்வார்
நாணப்பாகெவுனமென்றகுளிகையிய்வார்
நலமானகற்பமதுநகுல்வாரே

115

தாடகைசுனைமகத்துவம்.
நல்குவாரம்மலையினுதகமுண்டு
நலமானதயிதமுண்டுபாஷாணமுண்டு
செல்குவார்முலிகைதான்கோடியுண்டு
திரவியங்கள்கிடாரத்திலிருப்பதுண்டு
புல்குவார்தாடகையிற்கிழக்குராவில்
புதுமையென்றுசொல்லுகிறேன் பிழைக்கும்பேர்க்கு
வொல்குவாரடையாளமுறைற்கேளு

வோராருக்குயாவொருகையில் துரட்டிதானே.
தயிலமிருப்பிடம்-தயிலவெடுக்கும்விபரம்.

116

கையிலொருதுறட்டிதனைக்கண்டாயானால்
காணப்பாவதினருகேகல்லிற்பூண்டு
சியலொடுசித்திரையும்மந்நாளிற்றான்
சென்றாக்கால்தயிலமதுசிவந்துபாயும்
நயராகவதினடுக்கக்கற்குழிதானென்று
நலமாகவதிற்றயிலஞ்சென்றுபாயும்
மயமாகுந்தயிலஞ்சித்தாகொடுப்போமுன்னே
மைந்தனைகாத்திருந்தெடுத்துகொள்ளீள்.

117

தயிலம்வைக்கபாத்திரம்-தயிலவுதகதயிலமகத்துவம்.
கொள்ளுவதுபேச்சுரையின் குறிக்கைதன்னில்
கொள்ளமட்டுமடைத்தனைக்கொண்டுபோய்நீ
விள்ளுகிறன்காசுடைதானுள்ளேகொள்ளு

மேன்மையாமண்டலத்திற்சரவுபோச்சு
தள்ளுவதுசட்டையதுயெல்லாந்தள்ளுஞ்
சயிலவுதகமென்றதயிலமப்பா
எள்ளவுமிரும்பிலேதடவிப்போட

யேமமென்றவித்தையதுகைக்குள்ளாச்சே
மயேந்திரமலைவளப்பம்நெல்லியிடம்-வாலரசமிருக்குமிடம்.
உள்ளானமயேந்திரமாமலைக்குத்தாழ

11

ஒருபிறமாம்வடபக்கந்தன்னிலேதான்
கல்லானகல்லிலேசுதைகதா னுண்டு

கருநெல்லியதனிலேயொருமரந்தா னுண்டு
தள்ளாதசுதைதனிலேகற்பரணிநாலு

தயிலமுண்டுவுதகமுண்டுதனந்தா னுண்டு
விள்ளாதவாலரசமொன்றதாகும்

மேலாணபரிசுனமாம்வேதையாமே.

119

நம்பிமலைவளம்-சோதிவிருட்சம்-செங்கற்றாழை.

ஆமென்றநம்பிமலைவடசார்புதன்னி

லதிகமாஞ்சோதியதுஆல்போல்நிற்கும்

வாமென்றவதினருகேசெங்கற்றாழை

வரிசையாய்நிற்குமடாயிரத்தவர்ணம்

போமென்றகாயசித்திக்கேத்தகற்பம்

புதுமையின்னஞ்சொல்லுகிறென்பூண்டுகேரு
தாமென்றபொகைக்குக்கிழக்குசார்பில்

தாண்டியொருநாழிகைதான்மலையிற்சென்றால்.

120

சிவத்தவிலைகள்ளி-சென்றிரார-சுணங்கண்மூலி.

சென்றிடவேயவ்விடத்திற்சுணைதானொன்று

சிவந்ததொருஇலைகள்ளினெந்திராயுங்

கன்றிடவேயுண்டாகுஞ்சுணங்கண்மூலி

காயசித்திக்கேத்தகற்பம்கனக்கவுண்டு

பண்டுடையகற்பத்தைக்கண்டபோர்க்குப்

பரிவானகாயசித்திகெவுனசித்தி

யென்றுமேவாதசித்தியெய்துமெய்து

மிறைவனைப்போலொநாளுமிருந்துபாரே.

121

நறைதிறைமாறத்தயிலம்.

இருந்துகின்றதயிலமென்றுஇயம்பக்கேளாய்

இயலானகடுக்காய்மேவாத்தயிலம்நாழி

வருந்துகின்றநெல்லிக்காய்த்தயிலம்நாழி

வளமானதாணிக்காய்த்தயிலம்நாழி

தருத்துகின்றகருந்துவரைநாழி

சேங்கோட்டைவித்தினுடகயிலநாழி

பொருந்துகின்றயழஞ்சிவிரைதயிலம்நாழி

புகழானவேம்பின்மேல்தயிலம்நாழி

நாழியென்றசிவன்வேம்புத்தயிலம்நாழி

122

மாநலன்காரொள்ளுத்தயிலம்நாழி
 வாழியென்றவாளுவைத்தயிலம்நாழி
 வளமானவகையெல்லாந்தயிலம்வாங்க
 தாழியென்றபீங்காணும்பாண்டத்துள்ளே
 சாதகமாய்விட்டுமொருசேதிகேளு
 காழியென்றதயிலமதிலோகங்காந்தங்
 கருதியதோர்செத்தூரங் கலந்துகொ
 மலையேறபக்குவம்-தயிலத்துக்கு
 கலந்ததனைநெல்லுக்குள் மண்டலந்தான்
 கணமதியைப்பூசித்துக்காசிடையதான்
 மலந்ததொருமண்டலந்தான்கொண்டாய
 வளர்கின் றநரைமாறிவண்டுபோலாம்
 நலந்திகழுந்தேகமதுசிவந்துகாணும்
 நாட்டுக்குளதிகமிதுநாட்டிப்பாரு
 பலந்தருங்காணித்தயிலஞ் செய்துகொ
 பாரிக்குமலைமேலே யெறுயேரே.
 ஏறுவதுயெப்படிதா னென்றாயானே
 லிடும்பென்றஆணுவமு முனிவுந்தீரந்த
 கூறுகின்றகொலைகளவுந் காமப்பொய்யுங்
 கொடுமையென்றபாவங்கள் தன்னைத்தீ
 மாறுகின்றமனந்துரந்துநிராசையாகி
 வளமாகப்பச்சரிசிபொங்கியேதான்
 தேறலதுபால்கூட்டுச்சிறுபயறுக்கூட்டிச்
 செயமாகவோர்வேளையமுதுகொள்ளே
 வாசிசுறி. கொள்ளயிலேயிடைகலையில்வாசி
 கூசாமல்நெட்டோடேயேறுயேறு
 தள்ளையென்றவாத் தானேரித்தம்பூசி
 சாயுச்சியபதத்தைநித்தம்சார்ந்துநில்லு
 வள்ளையிலேசிதுவெல்லாமகிழ்ந்துபாரு
 மகத்தானபூரணமுமனதிற்றேறூன்றுல்
 பிள்ளையிலேஉங்களைப்போல்யிழ்ளையுண்டே
 பேய்மங்காளையா தேபிலத்துக்கோவே.
 பசுபதிபாசம்-புரியட்டம்.
 கொவென்றபசுவொன்றுபதிதானென்று
 கூறுகெட்டபாசமொன்றுமூன்றுங்கூட்டி
 தேவனென்றபிறப்புக்கு இடமுண்டாச்ச
 சித்தனென்றாலிதைத்தள்ளிசிவயோகஞ்
 ஆவென்றவகையில்லையென்றுசொல்லி
 யலையாதேயிந்நூலிலடுத்தசித்தி
 பூவென்றஆயிரத்தெண்மலரப்பூவைத்தான்
 போத்தியேதீமூட்டப்பரியட்டம்போமே.
 பசியாதிருக்க. போமென்றபுரியட்டமெட்டி

போகாமலடங்கினுல்பிறவிபோச்சு
சாவென்றசொல்லேதுலபிதானேது
சாயுச்சியமானதொருஞானவானே
யாவமன்றவமுதமதுவுண்டாயான
லப்பனேபசிபோச்சுச்சித்தியாச்சு
நாமென்றவாணவமுமப்போபோச்சு
நலமானசிவசித்தன்ஞானியாமே.

12

தேகவாசனை.

ஞானியென்றுவொருகலையில் காய்த்ததேதொசொல்
நரசென்மங்கோடியிலேயொருவனப்பா
யோனிவாய்பட்டசடமாகையாலே
யுத்தமனேகாய்சித்தியாகவேணும்
ஊனென்றதேதகமதுகற்பதேதக
முத்தமனேகயிலாயதேதகமானுல்
மானிலத்தின்மனிதனல்லதேவனாச்சு
மைந்தனையற்பமடாமனிதர்வாழ்வே.

12

பூநீற்றுக்குரு.

வாழ்வேயின்னமொருவரிசைகேகரு
வளமானபூநீற்றைவாரிக்கொண்டு
தாளவேசாறுவார்த்தழைகளெல்லாஞ்
சாதகமாய்ப்போட்டிடவேதண்ணீராகுஞ்
சூழ்வேகாரத்தைச்சிறுநீருப்பில்
தேய்த்திடவேகாரமதுசண்ணமாகும்
கூறவேசாறுகளில்போட்டுச்சற்றே.

13

பாஷாணக்கட்டு.

சத்தானசாறுவகைசொல்லக்கேகரு
சம்பிரச்சாறுதான்படிதானென்று
வித்தானமுன்சொன்னகுருவகைதானென்று
விளங்கவேவகையொன்றுவராகென்று
முத்தாகப்போட்டதனைக்கலக்கிவைத்தால்
முறிந்துமேயொருநாளில்தண்ணீராகும்
பத்தானதெளிவதனையிறுத்துக்கொண்டு
பாஷாணங்கழஞ்சுக்குச் சுறுக்குப்போடே.

13

அயமணி.

போட்டிடவேபாஷாணங்கட்டிப்போகும்
புகழானசெம்பிலிடவெள்ளியாகும்
ஆட்டிடவேயரைப்பொடியில்விட்டரைத்து
அளவாகவுணந்திடவேமணியுமாகும்
நீட்டியதேதார்தங்கமதிற்சேர்த்துருக்கி
நிசமாகவெள்ளிசெம்பிநீயந்தாயானுல்
நாட்டிடவேயாரேமுழுவரைக்குங்காணும்
நலமானஇரும்பிலிடவேதைதானே.

13

பிரம்பிரவேதை.

இரும்பைவிட்டுச்செம்பதனைச்சொல்லக்கேளு
எழுத்தாணிபச்சிலையின்சாறுநாழி
முருங்கையுடபட்டைச்சார்நாழிகூட்டி
முந்தினதோர்குருவகைக்குவராகன்போடு
அரும்பவேயறுபதுநாழிகைநடந்தார்
லதனுடையதெளிவதனையிறத்துக்கொண்டு
துரும்பானசெம்பதனை யறுக்கிச்சாய்த்தால்
சுகமாகவீரஞ்சுதுய்யனுமே.

133

பாஷாணக்கட்டு.

துய்யானிலிடைக்கிடைதான்சேர்த்தாயானால்
துய்யனுஞ்சொல்லரிதுசொல்லிவிட்டேன்
மெய்யாகச்சொல்லுகிறேன்சதிரக்கள்ளி
விதமானபாலதனைக்கறந்துலந்து
அய்யாகேள்முன்குருவில்வராகன்போட்டு
அறுபதுநாழிகையிருக்கத்தெளிந்துபோகும்
உய்யவேயொருகழஞ்சுவெள்ளையப்பா
வுழக்குநீர்க்குருக்குக்கக்கட்டிப்போமே.

134

நாகக்கட்டு. போகின்றபாஷாணந்தன்னைவாங்கி
புக்கிடவேகஞ்சுக்குமஞ்சாடித்தான்
ஆகின்றநாகமதுகட்டிப்போகும்
அந்தஇடைதங்கத்தையதனிற்றாக்கி
ஏகின்றவெள்ளிசெம்பிலீயந்தாயானால்
யேழரையாமிதன்பெருமையியம்பப்போமோ
வரகுடையவமுரியதுபடிதானொன்று
மைந்தனைமுன்குருவும்வராகனொன்றே.

135

சூதகக்கட்டு.

ஒன்றாகபோட்டதனை வைத்தாயானால்
லுத்தமனைகல்மசந்தா னுரைந்துகாணும்
பன்றாகத்தெளிவிறித்தூரத்திற்குத்த
பாலையாமரசமதுதானட்டைப்போலாம்
நன்றாகவதையெடுத்துக்கருவூமத்தை
நலமானகாயதனிற்புடத்தைப்போடு
வென்றாகபோர்புடந்தான்கோழியாகும்
விதமாகக்கட்டிப்போம்வெள்ளியாமே.

136

சூதச்செந்தூரம்.

வெள்ளியென்றசூதத்தைத்தின்றாயானால்
வெள்ளையென்றநறைகளெல்லாம்வண்டுபோலாந்
தெள்ளியதோர்தங்கமிட்டுசெந்தியிட்டு
செந்தூரஞ்செய்திடவேசொர்னமாகும்
வள்ளியதோராசுவெள்ளிகெவுனமாகு
மப்பனைசாரணையத்தீர்ந்தபோது

மேன்மையாமண்டலத்திற்சரவுபோச்சு
தள்ளுவதுசட்டையதுயெல்லாந்தள்ளுஞ்
சயிலவுதகமென்றதயிலமப்பா
எள்ளவுமிரும்பிலேதடவிப்போட

யேமமென் றவித்தையதுகைக்குள்ளாச்சே
மயேந்திரமலைவளப்பம்நெல்லியிடம்-வாலரசமிருக்குமிடம்.
உள்ளானமயேந்திரமாமலைக்குத்தாழ

ஒருபிறமாம்வடபக்கந்தன்னிலேதான்
கல்லானகல்லிலேசுதைதாணுண்டு

கருநெல்லியதனிலேயொருமரந்தாணுண்டு
தள்ளாதசுதைதனிலேகற்பரணிநாலு

தயிலமுண்டுவுதகமுண்டுதனந்தாணுண்டு
விள்ளாதவாலரசமொன்றதாகும்

மேலாணபரிசனமாம்வேதையாமே.

நம்பிமலைவளம்-சோதிவிருட்சம்-செங்கற்றாழை.

ஆமென்றநம்பிமலைவடசார்புதன்னி

லதிகமாஞ்சோதியதுஆல்போல்நிற்கும்

வாமென்றவதினருகேசெங்கற்றாழை

வரிசையாய்நிற்குமடாயிரத்தவரணம்

போமென்றகாயசித்திக்கேத்தகற்பம்

புதுமையின்னஞ்சொல்லுகிறேன்பூண்டுகேளு

தாமென்றபொகைக்குக்கிழக்குசார்பில்

தாண்டியொருநாழிகைதான்மலையிற்சென்றால்.

சிவத்தவிலைகள்ளி-செந்திரார-சுணங்கண்மூலி.

சென்றிடவேயவ்விடத்திற்சுணைதானொன்று

சிவந்ததொருஇலைகள்ளினெந்திராயுங்

கன்றிடவேயுண்டாகுஞ்சுணங்கண்மூலி

காயசித்திக்கேத்தகற்பம்கனக்கவுண்டு

பண்டுடையகற்பத்தைக்கண்டபோர்க்குப்

பரிவானகாயசித்திகெவுனசித்தி

யென்றுமேவாதசித்தியெய்துமெய்து

மிறைவனைப்போலொநாளுமிருந்துபாரே.

நறைதிறைமாறத்தயிலம்.

இருந்துகின்றதயிலமென்றுஇயம்பக்கேளாய்

இயலானகடுக்காய்வேத்தயிலம்நாழி

வருந்துகின்றநெல்லிக்காய்த்தயிலம்நாழி

வளமானதாணிக்காய்த்தயிலம்நாழி

தீருத்துகின்றகருந்துவரைநாழி

சேங்கோட்டைவித்தினுடகயிலநாழி

பொருந்துகின்றயமுஞ்சிவிரைதயிலம்நாழி

புகழானவேம்பின்றூல்தயிலம்நாழி

நாழியென்றசிவன்வேம்புத்தயிலம்நாழி

1. 3

1.)

12

12

12

மாநலன்காரொள்ளுத்தயிலம்நாழி
வாழியென்றவாளுவைத்தயிலம்நாழி
வளமானவகையெல்லாந்தயிலம்வாங்கி
தாழியென்றபிங்காணும்பாண்டத்துள்ளே
சாதகமாய்விட்டுமொருசேதிக்கேளு
காழியென்றதயிலமதிலோகங்காந்தங்
கருதியதோர்செத்தூரங் கலந்துகொள்ளே.

123

மலையேறபக்குவம்-தயிலத்துக்குப்பத்தியம்.
கலந்ததனைநெல்லுக்குள் மண்டலந்தான்வைத்து
கணமதியைப்பூசித்துக்காசுடைதான்கொள்ளு
மலந்ததொருமண்டலந்தான்கொண்டாயாலு
வளர்கின் றநரைமாறிவண்டுபோலாம்
நலந்திகழுந்தேகமதுசிவந்துகாணும்
நாட்டுக்குளதிகமிதுநாட்டிப்பாரு
பலந்தருங்காணித்தயிலஞ் செய்துகொண்டு
பாரிக்குமலைமேலே யெறுயேரே.

124

ஏறுவதுயெப்படிதா னென்றயானே
விடும்பென்றஆணுவமு முனிவுந்தீர்ந்து
கூறுகின்றகொலைகளவுந் காமப்பொய்யுங்
கொடுமையென்றபாவங்கள் தன்னைத்தீர்ந்து
மாறுகின்றமனந்துரந்துநிராசையாகி
வளமாகப்பச்சரிசிபொங்கியேதான்
தேறலதுபால்கூட்டுச்சிறுபயறுக்கூட்டிச்
செயமாகவோர்வேளையமுதுகொள்ளே
வாசிசுறி. கொள்ளயிலேயிடைகலையில்வாசிபாரு.

125

கூசரமல்நெட்டோடேயேறுயேறு
தள்ளையென்றவாத்தானேரித்தம்பூசி
சாயுச்சியபதத்தைநித்தம்சார்ந்துநில்லு
வள்ளையிலேசிதுவெல்லாமகிழ்ந்துபாரு
மகத்தானபூரணமுமனதிற்றேருன்றல்
பிள்ளையிலேஉங்களைப்போல்பிழ்ளையுண்டோ
பேய்மங்காளலையா தேபிலத்துக்கோவே.

126

பசுபதிபாசம்-புரியட்டம்.
கொவென்றபசுவொன்றுபதிதானொன்று
கூறுகெட்டபாசமொன்றுமுன்றுங்கூட்டித்
தேவனென்றபிறப்புக்கு இடமுண்டாச்சு
சித்தனென்றாலிதைத்தள்ளிசிவையோகஞ்சேரு
ஆவென்றவகையிலையென்றுசொல்லி
யலையாதேயிந்நூலிலடுத்தசித்தி

பூவென்றஆயிரத்தெண்மலரப்பூவைத்தான்
போத்தியதீழுட்டப்புரியட்டம்போமே.
பசியாதிருக்க. போமென்றபுரியட்டமெட்டிஒலப்பா

127

போகாமலடங்கினுல்பிறவிபோச்சு
சாவென்றசொல்லே துலபிதானேது
சாயுச்சியமானதொருஞானவானே
யாவமன்றவமுதமதுவுண்டாயானு
லப்பனேபசிபோச்சுச்சித்தியாச்சு
நாமென்றவாணவமுமப்போபோச்சு
நலமானசிவசித்தன்ஞானியாமே.

128

தேகவாசனே.

ஞானியென்றுவொருகலையில்காய்த்தேதொசொல்
நரசென்மங்கோடியிலேயொருவனப்பா
யோனிவாய்பட்டசடமாகையாலே
யுத்தமனேகாயசித்தியாகவேணும்
ஊனென்றதேகமதுகற்பதேக
முத்தமனேகயிலாயதேகமானுல்
மானிலத்தின்மனிதனல்லதேவனாச்சு
மைந்தனையற்பமடாமனிதர்வாழ்வே.

129

பூநீற்றுக்குரு.

வாழ்வேயின்னமொருவரிசைகேரு
வளமானபூநீற்றைவாரிக்கொண்டு
தாளவேசாறுவார்த்தழைகளெல்லாந்
சாதகமாய்ப்போட்டிடவேதண்ணீராருஞ்
சூழ்வேகாரத்தைச்சிறுநீருப்பில்
தோய்த்திடவேகாரமதுசண்ணமாகும்
கூறவேசாறுகளில்போட்டுச்சற்றே.

130

பாஷாணக்கட்டு.

சத்தானசாறுவகைசொல்லக்கேரு
சம்பீரச்சாறுதான்படிதானென்று
வித்தானமுன்சொன்னகுருவகைதானென்று
விளங்கவேவகையொன்றுவராகென்று
முத்தாகப்போட்டதனைக்கலக்கிவைத்தால்
முறிந்துமேயொருநாளில்தண்ணீராகும்
பத்தானதெளிவதனையிறுத்துக்கொண்டு
பாஷாணங்கழஞ்சுக்குச் சறுக்குப்போடே.

131

அயமணி.

போட்டிடவேபாஷாணங்கட்டிப்போகும்
புகழானசெம்பிலிடவெள்ளியாகும்
ஆட்டிடவேயரைப்பொடியில்விட்டரைத்து
அளவாகவுணந்திடவேமணியுமாகும்
நீட்டியதோர்தங்கமதிற்சேர்த்துருக்கி
நிசமாகவெள்ளிசெம்பிநீயந்தாயானுல்
நாட்டிடவேயாறேழுவரைக்குங்காணும்
நலமானஇரும்பிலிடவேதைதானே.

132

பிரம்பிரவேதை.

இரும்பைவிட்டுச்செம்பதனைச்சொல்லக்கேளு
எழுத்தாணிபச்சிலையின்சாறுநாழி
முருங்கையுடபட்டைச்சார்நாழிகூட்டி
முந்தினதோர்குருவகைக்குவராகன்போடு
அரும்பவேயறுபதுநாழிகைநடந்தார்
லதனுடையதெளிவதனையிற்றுத்துக்கொண்டு
துரும்பானசெம்பதனை யறுக்கிச்சாய்த்தால்
சுகமாகவீரஞ்சதுய்யனுமே.

133

பாஷாணக்கட்டு.

துய்யானிலிடைக்கிடைதான்சேர்த்தாயானால்
துய்யனுஞ்சொல்லரிதுசொல்லிவிட்டேன்
மெய்யாகச்சொல்லுகிறேன்சதிரக்கள்ளி
விதமானபாலதனைக்கறந்துலந்து
அய்யாகேள்முன்குருவில்வராகன்போட்டு
அறுபதுநாழிகையிருக்கத்தெளிந்துபோகும்
உய்யவேயொருகழஞ்சுவெள்ளையப்பா
வுழக்குநீர்சுருக்குக்கக்கட்டிப்போமே.

134

நாகக்கட்டு. போகின்றபாஷாணந்தன்னைவாங்கி
புக்கிடவேகஞ்சுக்குமஞ்சாடித்தான்
ஆகின்றநாகமதுகட்டிப்போகும்
அந்தஇடைதங்கத்தையதனிற்றாக்கி
ஏகின்றவெள்ளிசெம்பிலீயந்தாயானால்
யேழரையாமிதன்பெருமையியம்பப்போமோ
வரகுடையவமுரியதுபடிதானென்று
மைந்தனைமுன்குருவும்வராகனென்றே.

135

சூதகக்கட்டு.

ஒன்றாகபோட்டதனை வைத்தாயானால்
லுத்தமனைகல்மசந்தானுரைந்துகாணும்
பன்றாகத்தெளிவிறித்துராத் திற்சூத்த
பாலையாமரசமதுதானட்டைப்போலாம்
நன்றாகவதையெடுத்துக்கருவூமத்தை
நலமானகாயதனிற்புடத்தைப்போடு
வென்றாகபோர்புடந்தான்கோழியாகும்
விதமாகக்கட்டிப்போம்வெள்ளியாமே.

136

சூதச்செந்தூரம்.

வெள்ளியென்றசூதத்தைத்தின்றாயானால்
வெள்ளையென்றநறைகளெல்லாம்வண்டுபோலாந்
தெள்ளியதோர்தங்கமிட்டுசெந்தியிட்டு
செந்தூரஞ்செய்திடவேசார்னமாகும்
வள்ளியதோராசுவெள்ளிகெவுனமாகு
மப்பனைசாரணையைத்தீர்ந்தபோது

உள்ளியென் றகாட்டுள் ளியிடித்துக் கொண்டு
வுத்தமனே முன்குருவைப்போட்டிடாயே.
வெள்ளீயம்நீர்வாங்கல்.

137

போட்டதனைப்பிழிந்திடவேகண்ணீராகும்
புகழானமுன்குருவைப்பின் னுமிட்டு
ஆட்டி தனைவைத்துவைக்கத்தெளிவதாகும்
மத்தெளிவில்வெள்ளீய முருக்கிச்சாய்க்கப்
பூட்டி தனைப்பத்துமுறைசாயந்தாயானால்
புகழாகக்கட்டிப்போம் பூண்டுபாரு
நாட்டதனிற்றசங்கட்டுஞ்சுருக்குபோட
நலமானகுளிகையதுகெவுளமானே.
லிங்கக்கட்டு.

138

ஆமப்பாமுன்குருவையிலைக்கள்ளிபாலில்
அப்பனையிட்டுவைக்கத்தெளிந்துபோகும்
வேமப்பாவன்னீரில்சாதிலிங்கம்
விதமாகச்சுருக்கிட்டேகட்டிப்போகும்
நாமப்பாவெள்ளியிலேவையாகும்
நலமானதங்கத்திற்சேர்ந்து ஆடும்
ஓமப்பாயிக்குருவையண்டத்துள்ளே
யுருக்கவேகைக்குக்கால்வராகன்போடே.
போட்டி தனைவெயிலில்வைக்க மெழுகுமாகும்
புகழானபாஷாணமெல்லாஞ்சாகும்
மீட்டிலமுள்ளலோகமெட்டில்வேதையாகும்
இதுபோலச்சுறுக்குள்ளபோக்கொன்றில்லை
நாட்டமுடன் இக்குருவைவைக்கவேண்டாம்
நலமானபச்சையடாபூனீர்ச்சண்ணத்
தேட்டமுடனித்தொழிலேமுன்னேசெய்து
செயமானலோகத்திலிருந்துதேற.
வினையகத்தில்

139

தேறுதற்குயின்னமொருகருவைக்கேளு
செப்பாதகருவையெல்லாஞ்செப்பி ன்னன்கேள்
யேறுதற்குயலையொன்றுமில்லையப்பா
யிரைந்துநீபிறவாதேயிறவாதேநீ
கூறுவதுசத்தியமேபொய்யாகாது
கொலையொன்றுமாகாதுகொடுமைவாகா
வேறேதுறையெயில்லைவழலையாதி
வேதாரந்தகுருவுக்குமனமதாமே.

140

தீசைஷபிரண்டுக்குங்காலம்-சூரியன்தோத்தம்.
ஆமப்பாமனமுருகச்சித்தியாச்சு
அறிவுகொண்டுசிவயோகந்தடுத்துநாக்கித்
தாமப்பாசிவதீசைஷசத்திதீசைஷ
சாதகமாசாலைசிவதாலைசித்தி

141

போமப்பாயிரண்டுக்கு மிடைகலைதான்சித்தி
போக்கோடேமவுனமுத்திப் பூண்டுநோக்க
வேமப்பாமுலத்தீ மேலேசாடு
மொருகோடிசூரியன்போலுள்ளேகாணும்.

142

சிவத்தின்கூறு-சத்திகூறு.

காணுதற்குமவுனமுற்றுப் பாருபாரு
காசினியிள்விசாரமெல்லாந் தள்ளுதள்ளு
வீணப்பாவிசாரமென்ன சமுசாரமென்ன
வெட்டவெளியொன்றுமில்லை சிவத்தின்கூறு
தோணுகின்றருபமெல்லாஞ் சத்தியாகுஞ்
சுருதிமுடிவிரண்டு மல்லாதுண்டோ
ஆணுகின்றபஞ்சகர்த்தா ளெல்லாமாச்சு
வுறுதியிந்தக்கருவின்றி வேறேறாதே.

143

சடவாழ்க்கை.

ஓதுவதுவேதமே யோதவேணும்
உலகத்திலவேதமில்லா தொன்றுமில்லை
மாதுமக்களென்றுதா மெண்ணியெண்ணி
மாள்வதற்கும்பிறப்பதற்கும் வைத்தானீசன்
துதிவென்றதியினிலே விழுந்தாயானால்
செடம்விழுந்துபோகுமடா ஞானமேது
தாதுவென்றசடமிருந்தால் ஞானவாய்க்குஞ்
சகலகலைத்தியானமெல்லாந்தருகும்பாரே.

144

நூலின்மகத்துவமுரைத்தது.

பார்ப்பதற்குஇந்நூலே பார்க்கவேணும்
பரிபூரணசூத்திரமாய்ப் பாடினென்னான்
தீர்ப்பதற்குவினைகளெல்லாந் தீட்சைசொன்னேன்
செயமானகற்பமது தெளியச்சொன்னேன்
கூர்ப்புடனெவாதத்தின் விபரஞ்சொன்னேன்
குரைகளெல்லாந்தீர்த்துவிட்டேன் கூர்ந்துபாரு
சூர்ப்பானகியாசைகொண்டே யெல்லாம்போச்சு
சுருதியுள்ளகொடியெனென்ற லெல்லாமாச்சே.

145

லோகத்தோடொத்துவாழ்தல்.

ஆச்சிந்தலோகத்தி லிருக்கும்போது
அகடருடன்கூடாதே யாணவம்பேசாதே
நோக்கிந்தவுலகத்தில் நடக்கலாகா
நடந்தாலுமவுனத்தே தூங்குதூங்கு
காச்சந்தமவுனத்தைவிட்டாயானால்
கருதவிடான்கொல்லுமடா தியானம்போச்சு
மூச்சென்ற யோகமுதல்ஞானம்போச்சு
முறையோடேயிருக்கவென்றால் குகையைக்காரே.

146

சித்தரென்போர்நெறி.

கார்ப்பதுதான்பூரணத்தைக் காக்கவேணும்
காரென்றுபுருவமையத் திருக்கவேணும்
தீர்ப்பதுதான்வாசனையைத் தீர்க்கவேணுஞ்
செகமெல்லாமொன்றுமில்லை யெண்ணவேணும்
ஆர்ப்பனத்துக்கழிவில்லா திருக்கவேணு
மப்பவல்லோசித்தனென்ற ஆண்மையாச்சு
நாற்பதுக்குள்கற்பமுண்ணக் கோடியாச்சு
நரைத்தாக்காள்நான திகஞ் சொல்லும்நன்றே.

147

[வருடநிலை.] நன்றாகநாள திகஞ் சென்றலென்ன
நாட்டிப்பார்வருடமொன்றில் சித்தியொன்று
மன்றான ஆண்டதுதான் பத்துக்குள்ளே
பரிவானகாயசித்தி யோகசித்தி
யுன்றானகெவுனசித்தி ஞானசித்தி
யுரப்பானசட்டைதள்ளிக் கரந்தியாகும்
ஒன்றானதேகமது வருபமாகு
முத்தமனேகத்திநடு வோடும்பாரே.

148

சட்டைகழலுமாற்கம்.

ஒடுகின்றதத்துவந்தான் தொண்ணூற்றாறு
மோர்கருவிக்கோர்சட்டை யுரிந்துதானால்
சாடுகின்றபிறவியெல்லாந் தள்ளிப்போச்சு
சாயுச்சியபதவியிலே சார்ந்துபோச்சு
பாடுகின்றவேதாந்தம் வெளியாய்போச்சு
பரிபூரணந்தானாச்சு பகலுமாச்சு
வேடுவென்றெனடுத்தபுழுத் தன்றபங்கொண்ட
விதமாச்சுமாய்கையெல்லாம் வெளியுமாச்சே.
ஆச்சப்பாவாதத்தின் கருவைக்கேரு
வப்பனேவாயிரத்தி னூறுக்குள்ளே
பேச்சப்பாசகலகலை செய்தியெல்லாம்
பேசாதகருவையெல்லாம் பேசுவைத்தேன்
போச்சப்பாவேசுவைத்த கருவேதென்றால்
புகழாசைவுக்காரப்போக்குத்தாக்கு
மேச்சப்பாமுப்பூவின் தீட்சைமார்க்க
மியலானகடுங்காரச் செயரீர்போக்கே.

149

150

நூல்தொகைவிரிவுரைத்தல்.

போக்கானகண்ணத்தின் கருவுஞ்சொன்னேன்
புகழானசெயரீரின் கல்லுஞ்சொல்லி
வாக்கானகளங்கோடு செந்தூரங்கள்
வகையானதிராவகமுஞ் சரக்கின்வைப்பும்
தாக்கானகருவொடு கருவுஞ்சொல்லி
சாதகமாங்கைபாகஞ் செய்பாகங்கள்

தூக்கான இடைபாகப் பாசைபாகஞ்
சுறுக்காகுந்தேகமொடு தேகமெண்ணே.
எண்ணவேஞானமொடு மூலிகையின்கூறு
மியல்பானகையாக மெல்லாஞ்சொன்னேன்
வண்ணமாமெந்தெந்த நூல்களெல்லாம்
வாகானநிகண்டுமது மருவிப்பாரு
பொன்னானபொன்னதுபோ லிந்நூலுந்தான்
போக்கொன்றுந்தப்பாது மறைக்கவில்லை
நன்னயமாஞ்சாத்திரத்தில் மறைப்பேனென்று
நாட்டினேன்வெளியாக நாட்டினேனே.

151

152

கயவர் நிலமை.
நாட்டிலேயிப்படிதான் வெட்டவெளியாக
நாட்டியுந்தானறியாட்ட லென்னசெய்வோம்
பாட்டிலேசொன்னதொன்றும் பலியாதென்றும்
பாவிகடானெடுத்துரைப்பார் பழமையெல்லாம்
வீட்டிலேயிருந்துகொண்டு வீண்வாய்ப்பேசும்
வெள்ளாட்டிபயல்களுக்கு சாத்திரமெய்யாமோ
தேட்டிலேசாத்திரத்தைத் தேடவேணுந்
திறவியிலேமனமிருக்கச்சித்தியாமே.

153

பூசையில்தாயைநினைதல்.
சித்திக்கவேணுமென்றால் சொல்லக்கேளு
செகச்சாலமாகிற தையக்கேளு
புத்திக்குமவள்பதத்தைப் பூசைபண்ணு
போக்கொன்றுந்தப்பாது பொய்போகாது
முத்திக்கும்பூசைமுறை தன்னைக்கேளு
மூண்டதொருசமாதிக்கு என்கிரிவேணும்
பத்திக்குமுதண்ட லேகியந்தான்
பாங்கானலகிரியப்பா சட்டமாமே.

154

தாய்வரமீதல்.
சட்டமாங்கற்பத்துக் குறுதியாகுந்
தாயோடுதந்தைப் பிறிதியாகு
மிட்டமாம்வாமதத்தைக் கொண்டாயானு
லெடுத்ததொருநூரையெல்லாமிடறிப்போகுந்
தொட்டதொருபூசையிலே வாமம்வைத்து
சுகமாகப்பூசிக்கச்செலமதானால்
அட்டமாசித்தியது வாச்சுதப்பா
ஆத்தாளாமப்பனுக்கு மாச்சுதெண்ணே.

155

[விவேகதாட்சி] ஆச்சுதேயோகத்துக் கேணியாச்சு
வப்பனைகற்பத்துக் காகாபாகும்
வாச்சுதேயென்றுசொல்லி வாமங்கொண்டு
மதிமயங்கிவாய்புலம்பி மயங்கிப்போனால்
யேச்சுதேசாபமதுதீரவில்லை

யேமமென்றவித்தையது யெய்தவில்லை
காச்சுதேயறிவென்ற ஞானம்போச்சு
கசுமாலவாதியென்ற கழுதைதானே.

156

பச்சைப்பூரவைப்பு.

தானென்றகற்பூரஞ் சொல்லக்கேளு
சாதகமாய்ப்பரங்கிவைப்புக் கிடையாதப்பா
யேனென்றகூடனது பலந்தானென்று
யியல்பானவெடியுப்புப் பலமுங்கால்தான்
சேனெறைவுவாப்பூவும் பலமதொன்னு
சோதிலேகளஞ்சியொன்று புழுகுசூட்டி
வானென்ற ஆவின்னெய்விட்டரைத்து
வைத்துநீகுப்பியிலே சீலைசெய்து.

157

செய்துமேவாலுக்கையில் தீயைமூட்டி
சுகமாகமுத்தீயு மூன்றுசாம
மெய்துமேதீயாற்றி யெடுத்தாயானா
லினந்தேங்காய்போலவுந்தா னிருக்கும்பூரம்
கொய்த்தொருகுங்குமப்பூ வாசம்போலக்
குணமாகும்பச்சையென்ற பூரந்தானு
மெய்துமேயளப்பாகும் வாதத்துக்கு
மிதுவாதிகுருவாகு விசைந்துபாரே.

158

[சவ்வீரவைப்பு] பாரப்பாயின்னமொருசேதிகேளு
பரிவானவீரத்தின்வைப்பைக்கேளு
நேரப்பாகடைதனிலே விற்கும்வீரம்
நேராகபலமொன்று யெடுத்துக்கொண்டு
சேரப்பாவதினோடு துரிசிசீனஞ்

செய்ததொருநவச்சார மன்னபேதி
யூரப்பாகறியுப்பு யுவருப்போடு

159

யுறவானவெடியுப்புப் பலமுங்காலே
காலாகஇதுவெல்லாம் பொடித்துக்கொண்டு
கருணைபெறவேணுமென்று குப்பிக்கேற்றி
நாலாகமுத்தீயு மாறுசாமம்

நலமாகவெரித்ததனை வாங்கிக்கொண்டு
பாலானதேங்காய்போ லிறுகி ழிற்கும்
பண்பாகவுடைத்ததனை வைத்துக்கொண்டு
சேலாகமுன்போலேறி துத்திக்கொண்டு

சேர்த்துநீபொடித்தெடுத்துக் குப்புக்கேற்றே.

160

வீரத்தின் மகத்துவம்

ஏற்றியேமுன்போலே எரித்துவாங்கு
இப்படியேமும்முறையி லிருக்கும்வீரம்
தேற்றியேயிவ்வீரஞ் சுகலத்துக்குந்
திறமானகுருவடா வீரராசன்
நீற்றினமுருமுருக்கினங் கட்டினமுங்கோடி.

நேரானசெந்தூரக் களங்குகோடி
வீற்றியேசெயநீருந் திராவகமுங்குருவும்
மேலானசாரணையும் வீரமாமே.

161

சித்தருக்குண்டான நாலுவித்தைவிபரம்
வீரமாஞ்சித்தருக்குச் சொல்லக்கேளாய்
வித்தையிலே நாலுவித்தை மேலாம்வித்தை
வாரமாம்வாதமொடு வசியமாற்றும்
வளமான அஞ்சனமும் வரவும்வேணும்
வீரமாமிதுநாலு மில்லாவிட்டா

லலைவாகுஞ்சித்தருக்கு ளடுக்கமாட்டார்
பாரமாம்வாதமொடு வசியஞ்சொன்னோம்

[மாதத்தமை] பார்ப்போற்கு அஞ்சனமு மாற்றம்பாரே
மாற்றமென்றவித்தைக்கி வகையைக்கேளு
வால்நீண்டகருங்குருவி யில்லாவிட்டால்

162

தோற்றுகின்றகாமருபி பினைச்சில்பார்த்துச்
சுருதியாய்பிடித்துவந்து சொல்லக்கேளாய்
ஏற்றுகின்றவெவ்வேறே சட்டிற்போட்டு

வெரித்துநீவறுத்திடுவாய்கருகும்பட்டும்
போற்றுகின்றயழிஞ்சிலின்னீவர் கொடுகிண்டி

பொடியாக்கிக்கரிப்போலே வறுத்துக்கொள்ளே
அழிஞ்சில் தயிலம்

163

வறுத்தகரிதனையரைப்பாய் தயிலங்கொண்டு

வாகானதயிலத்தின் வளமைகேளாய்
பொறுத்ததொருயழிஞ்சிவிரைத் தயிலஞ்செய்து

புதுமையுள்ளதயிலமது விட்டுமத்தி
செறுத்தவிதைப்பொடிசெய்துக் கலசத்திட்டுத்

தீயானசூரியன்றன் முகத்திலவைக்கக்
கறுத்ததொருதயிலமது விறங்கும்போது

கரியுடனேசேர்த்தரைத்துச் சிமிழில்வையே

164

வசியம் கருங்குருவிமை குழியாமை
வைத்ததனைத்திலதமிட வசியமாகு

மாற்றமாந்தேகமது ஆரத்துங்காண
வுற்றதொருகருங்குருவி யிதுபோற்பண்ண

வுறுதியாநதில்தமதுவுண்மையாகுஞ்
சித்தியுள்ளகுழியானைச் சிறங்கையொன்று

செய்திடவேமுன்போலே சித்தியாகும்
புத்தியுள்ளபேர்களுக்குப்பிழைக்கச்சொன்னேன்

புதுமையுள்ளவஞ்சனத்தைப்புகலக்கேளாய்

165

[அஞ்சனமை] கேளப்பா அஞ்சனத்துக்கஞ்சனப்பாஷணங்

கிடையாதுபறங்கிவைப்புக் கொடுக்கமாட்டான்

நாளப்பாநாட்டிலுள்ள கருவைக்கொண்டு

நாட்டுகிறேனஞ்சனத்தை நன்றாய்க்கேளு

வேளப்பாகருக்குருவி சிறந்ததொன்று
 விதமானபச்சோந்தி கடும்புகாக்கா
 சூளப்பாபச்சைப்பாம் பரண்பூநாகஞ்
 சோதியொத்தயிந்திரமாங் கோபப்பூச்சி
 மணத்தவளைத்தயிலம்:

166

பூச்சியென்றவகையெல்லா முழுதுமாகும்
 புகலுகின்றமத்தரெல்லாந் தலைகளாகும்
 ஆச்சியென்றதுவெல்லா முணர்த்தித்தூளா
 யாக்கியேபரணியிலே யடைத்துக்கொண்டு
 வாச்சுதென்றமணத்தவளைத்தயிலஞ்சொல்வேன்
 மைந்தனே நூறுதானெடுத்துவந்து
 காச்சுதென்றவெயிலிலே யுலர்த்திக்கொண்டு
 காட்டி மூணக்குழுத்தக்காரொள்ளோடு
 திரிசெய்விதம்

167

எள்ளோடு அழிஞ்சில்விரை யிடித்துக்கொண்டு
 இதமாகக்குழித்தயில மிறக்கியேதான்
 விள்ளாதேபறணியிலே யடைத்துக்கொண்டு
 மேன்மையாம் பெண்ணுடைய விலக்கச்சீலை
 தள்ளாதேசாணுகள் சதிரமாகத்
 தானெடுத்துவதனில்முன்னாள் பரப்பியேதான்
 கொள்ளமட்டுந்திரிபோலே யுருட்டிக்கொண்டு
 குணமானவெள்ளெருக்கின் நூலைச்சுற்றே.

168

மைவாங்கும்வகை-மைபார்க்கும்பருவம்
 சுற்றியதோர்திரியதனை விளக்கிவிட்டுச்
 சுகமானமுன்றயில மதனில்வார்த்துப்
 பத்தியாங்காராமை யோட்டுக்குள்ளே
 பத்துகின்றமையதனைப் பரண்டிக்கொண்டு
 வெற்றியாமுன்றயிலம் புத்துத்தேனும்
 விதமாகச்சரியிடையாய் கூட்டிமத்தி
 சித்தியாம்பதினாறு வயதுசென்ற
 செல்வர்கையிலிட்டிடவே தெரியுந்தாரம்.

169

அஞ்சனத்தின் குணம்.
 தூரமதுநாருகைக்குள் பாதாளத்திற்
 சூட்டிவைத்ததனங்களெல்லாந் தோணலாகும்
 காரமதுஆர்கையி லிட்டாலுந்தான்
 கைகடந்துகாணுமடா அதீதமைதான்
 வாரமதுவானமேய்க் கணங்களெல்லா
 மாறிவிட்டமந்திரங்க ளொன்றும்வேண்டாஞ்
 சூரையாம்பேய்களுக்கு கருவதொன்று
 சொல்லுகிறேன்கழுதைநெய்யின் கறுக்குத்தானே
 பூதவிலக்கத் தயிலம்.
 சுறுக்காகயிருக்கவென்றால் சொல்லக்கேளாய்

170

சுருதியாங்கமுதையுட கொழுப்பைபவாங்கி
யிறுக்காகஉருக்கிநெய்யை யெடுத்துக்கொண்டு
யிதமானதயிலங்களிலே தீபமேற்று
உருக்கானபேய்பூத மோடிப்போகு
முண்மையிதுசொல்லிவிட்டே னுலகுள்ளோர்க்குச்
சுறுக்கானவாவித்தை வருமுன்னகத்
தரணியிற்செய்துக்கொண்டு தபசுபண்ணே.

171

தனங்களிருக்குந்தலம்-அளர்மலை
பண்ணியிலேதனங்கிடைக்குந் தனங்கள்சொல்வேன்
வுறைக்கிரேனழகர்மலை யுயரத்தானும்
உண்ணியதோர்மதுரைக்கு வடமேற்காக
பாரிலேயலையாதே பாங்குகேளாய்
நண்ணியிலேசுனையருகில் விருட்சமொன்று
நலமாகவதின்சீழே சுனையொன்று
வுண்ணியிலேயருவியுட லுறலப்பா
வுலகத்தோராவார் தீர்த்தமென்றே.

127

சித்தர்வைப்பு. தீர்த்தமென்றவச்சுனையில்கிடாரமொன்று

செயமானஆயக்கால் தன்னில்தூங்கும்
நீத்தமென்றவோராளுக் குள்ளேயப்பா
நேரானசித்தர்வைப்பு நெடுங்காலமாச்சு
காத்தமென்றகாயசித்திச் செய்யவேண்டில்
காசினியில்லதையெடுத்துச் செலவுசெய்து
வர்த்தமென்றகற்பமுண்டு வாழ்வோர்க்காகும்
வையகத்தோரரசைவைத்தால் வாயாதென்ன
மயிலாடுமலையில் கார்த்திகைவீரவர்ச்சனவைப்பு
வாய்க்கவின்னஞ்சொல்லுகிறேன் மதுரைக்குமேற்கே
மலையொன்றுமயிலாடும் போதத்தையென்பார்
சாக்கியமாமம்பலையிற் கிணறொன்றுண்டு
பாரப்பாவதிலிறக்கிப் பாருநீதான்
தாக்கியதோரிரண்டாளின் தாழப்போனால்
தங்கமென்றபாளமது நிறையவுண்டு
தாக்கியதோர்பாளத்தை எடுத்துக்கொண்டு
கார்த்திகைவீரவர்ச்சனன்றான் வெத்தவைப்பே.

173

174

மைசாகமலையில் சித்தர்வைப்புச்செந்தூரம் குகைகதவுதிர்க்க.

வைப்பானபவஞ்ச மலைக்குமேற்கே
மைகைமலையென்று அதற்குப்பேரு
செப்பானகுகையொன்று வதிலேயுண்டு
செந்தூரக்காடப்பா சித்தர்வைப்பு
மெய்யானகுகைவாசல் திறப்பதற்கு
விதமொன்றுசொல்லுகிறேன் விரும்பிக்கேளாய்
ஒப்பாகச்சொன்னஉச்சா டனஞ்செபித்து
உணர்வாகநூற்றெட்டு உருத்தான்சார்பே.

175

செந்தூரப்பதம்.
 சார்பாகச்செபித்திடத்தால் திறக்கும்பாரு
 தயவாகவதினுள்ளே சென்றாயான
 லார்வாகக்கோடிசெம்பில் செந்தூரங்க
 லட்டலோகம்பழுக்கும் வேதைமார்க்கம்
 பேராகமண்டலங்கொள் காயசித்திப்
 பிணியானதனுகாது வயித்தியத்தின்மார்க்கம்
 ஆர்வானகொளனித்திக் குளிகைசித்தி
 யட்டமாசித்திமுதலாடும்பாரே.

176

கதவடைக்க-கருமலை.
 பாரப்பாவதிலிருக்குஞ் செந்தூரத்தைப்
 பரிந்துணக்குவேணமட்டு மெடுத்துக்கொண்டு
 சேரப்பாகவதனை யடக்கவேண்டிச்
 செபித்திடுவாய் நூற்றெட்டுதம்பனந்தான்
 ஆரப்பாகவதனைத் திறக்கப்போரு
 ரறையுகிறேனின்னமொரு வதிசயந்தான்
 காரப்பாயக்காட்டின் மேற்கதாகக்
 கருமலையென்றம்மலையில் சுனைதானொன்றே

177

கருமலையில் தயிலவைப்பு.
 ஒன்றானசுனையருகிற் கிணறொன்றுண்டு
 உத்தமனேதயிலமது நிறையநிற்குங்
 கன்றானதயிலத்தைக் கலசந்தன்னில்
 காணப்பாழுகந்துகொண்டு கருவைக்கோளாய்
 நன்றான இரும்புசெம்பு லோகமெட்டில்
 நாட்டி னுல்தங்கமது தலமமாகும்
 உண்டானசெய்தி இது யின்னங்கோளாய்
 உரைக்கிறேன் வெளியாகவுரைக்கிறேனே.

178

நம்பிமலையருகில் விபூஷணர்வைப்பு தங்கக்காசு.
 உரைக்கின்றேன் நம்பிமலை நம்பிக்கோவி
 வுற்றதொருசந்நிதிக்குக் கிழக்கதாக
 நிறைக்கிறேன்மலையருகில் குத்துக்கல்லு
 நிற்குதடாவதனடியில் தங்கக்காசு
 கரைக்காசங்கற்குழிதா னொன்றுக்குளே
 கனமென்றகாசதுதான் கோடியுண்டு
 திரைக்கின்றேன்மூடிக்கல் செய்துமூடி
 திறமாக இருக்குமடா திருக்கொண்ணிலே.

179

கதவுதிறக்கத்தியானம்.
 என்னுனகல்திறக்கும் வகையைக்கோளாய்
 உற்பனமால்வயிரவரைப் பூசித்தேனே
 நன்றானவயிரவன்றன் தியானமோத
 நலமானமூடிக்கல் திறந்துபோகும்
 பன்றானகனகத்தை யெடுத்துக்கொண்டு

பரிவானமுடிதன்னை யடைத்துப்போடு
வின்றானவிபுஷணர்தான் வைத்தபின்பு
மேதினியிநடவாதே மலையிலேறே.

180

[மருந்துமலை] ஏறுதற்கு இன்னமொருவகைபக்கேளாய்
இயல்பானகுமரிக்குமேற்கேயப்பா
கூறுவாறுலகத்தோர் மருந்துமலையொன்று
குறிவைத்தமருந்ததனை யரியமாட்டார்
தேறலாயம்மருந்தை யறிவதற்கு
செய்தியொன்றுசொல்லக்கேள் மேற்கதாக
ஏறுவாயம்மலையி னுச்சிதன்னி
லிருக்குதடாகனையொன்று யிருக்கும்பாரே.

181

பனைப்பாஷாணவேதை

இருக்கிறகனைக்குள்ளே பனைப்பாசண
மியல்பானபனங்குலைபோல கிடக்கும்பாரு
அருகின்றகுலையதனை யெடுத்துக்கொண்டு
அழகானதீயிலிட்டுச் சிவக்கக்காச்சி
பருகின்றவெட்டான பாலிற்போட்டால்
பாதியிருகறாக வெடித்துபோகுங்
குருகொண்டபாஷாண கவுரிபோலக்
கோழிமுட்டைகருப்போன்றகொள்கைகாணும்.

182

மருந்துமலையில் தயிலமிருப்பிடம் அனுமார்வைப்பு.
காணுகின்றபாஷாணங் கழற்றிவாங்கி
கால்ப்பணமாயோதவிடு சுற்பமாகுந்
தோணுகின்றபாஷாண வகையிற்றேறய்த்து
சுகமானகாரமிட்டு உருக்கிவாங்கிப்
பூணுகின்றவகேகாலத் தன்னிற்பூட்ட
பொன்னாகும்பத்தரையும் பொய்யாதப்பா
கோணுகின்றவதண்டிகக் குகையொன்றுண்டு
குகையினிடபாகத்தில் வாசலுண்டே.

183

வாசலதுகாணாம லடைத்துபோட்டார்
மகத்தானசித்தருடமாய்கை
ஊசலென்றகதவதுதான் திறப்பதற்கு
உபாயமொன்றுசொல்லுகிறே னுண்மையாகக்
காசலையாயம்மலையி லிருந்துக்கொண்டு
கருதியேநவகோண வாலேப்பூசை
யேசலுடனாற்பதுனாள் பூசித்தாக்கா
லீஸ்பரியாஸ்கிருபையினாள் வாசற்காணும்.

184

கிருபையினால்வாசலது திரந்ததானால்
கேளப்பாவதனுள்ளே நழைந்துபாரு
உறுதியுள்ளவீடதுபோல் விசாலங்காணு
மொறுபக்கத்தொருகிணற்றில் தயிலம்நிற்கும்

பொரியென்ற ஆத்தயில மொண்டுக்கொண்டு
பூரணமேயென்று சொல்லிப் பூசித்தேதான்
மறுபடியுங்கதவைத்தா னடைத்துப்போட்டு
வந்திருந்துசெய்கின்ற மார்க்கங்கேளே.

185

தயிலம்வந்தமார்க்கம்

மார்க்கமந்தத்தயிலம்வந்த வகைதான்கேளாய்
மாருதிதான்மருந்துமா வலையிற்சென்று
சேர்க்கையிலேகொண்டுவந்தார் ஸ்ரீராம்ரீபோரில்
செத்தவர்கடனையெழுப்புஞ் செய்கையாலே
போர்களத்தில்மடிந்தார்கள் பிழைத்தபோது
போகாதவாற்பிவைத்தார் புதுமையாக
மாற்கமுள்ளதயிலமது கொண்டபோர்க
ளளவிந்தசித்தராடா ஆதியாமே.

186

ஆமிந்தத்தயிலத்திற் பணவிடைதான்கொள்ள
ஆதிசதாசிவன்வரைக்கு மிருந்தும்பாரு
வாமிந்தசாத்திரந்தான் கிடைத்தபோர்க்கு
மறுபுறவியில்லைமகத் தானசித்தன்
சோமிந்துதரித்தசிவன் சொன்னமார்க்கஞ்
சொல்லிவிட்டேன்வெட்டவெளி யாதத்தானே.

187

தோற்றமெய்தல்

வெளியாகத்தோ ணுதற்குக் கருவைக்கேளாய்
வேதாந்தநூல்களெல்லாம் விரைந்துபாரு
ஒழியாத ஆசையெல்லா மொழித்துப்போடு
ஊடுவச்சுழிமுனையை யூனிப்பாரு
வழியோடே கற்பமுண்ணவகையைப்பாரு
வாதவித்தைசெய்வதற்கு வகையைப்பாரு
தெளிவாகவேறதற்குத் தீட்சைபாரு
செகசாலக்கூத்தெல்லாஞ் சேரப்போக்கே.

188

கொங்கணர்பெருமை.

போக்கானசாத்திரங்க ளொன்றுமில்லைப்
பூரணத்தினூல்போலே சொல்லாதொன்றும்
நோக்கானகொங்கணர்சொல் கடைக்காண்டத்தில்
நுணுக்கங்கள திகமுண்டு கண்டுபாரு
வாக்கானவிந்நூலு மந்நூலும்போல்
வகைவிபரமானதொன்றும் விளங்கவில்லை
நூக்கான நூக்கெல்லாஞ் சொல்லிவிட்டேன்
சோதித்தால்தெரியுமா ா சுருதிச்சொல்லே

நூல்மகுத்துவம்.

சுருதிகண்டால்சுருதிகொண்டு யேறவேணுந்
துன்மார்க்கர்க்கிந்நூலைச் சூட்டலாகா

பருதிகண்டபணிபோலே வினைகள்நீங்கும்
பாரிலுள்ளேர்க்கிந்நூலை பகரவேண்டாம்
கருதாமலிந்நூலை யீய்ந்தாயானால்
கயிலரசசித்தர்வந்து சபிக்கச்செய்வார்
ஒருத்தராய்க்கண்டுக்கொண்டு மனதுள்வைத்து
வுருத்துடனேவந்துவிடு மலையின்மீதே.

190

மீதானமலைகளிலே யேறினாலும்
விருதாசுமிந்நூலைக் கைவிடாதே
வாதாடுஞ்சித்தர்வந்து யெதிர்த்தாரானால்
மறவாமலிந்நூலை யெடுத்துப்பேசு
ஒதாமல்வாய்பிதற்றி யோடுவார்க
ளுனக்குத்தானெதிராருண்டோவென்று
ஆகாரமானதொரு கருவெல்லாந்தா
னறைத்ததினால் பூரணநூ லானவாதே.

191

குழிக்கல்லளவு.
வாளுனகுழிக்கல்லின் மார்க்கங்கேளாய்
மைந்தனேபிரம்மாவின் சிவபோலே
கூளுனவகலமணி விரல்முப்பத்துங்
கொள்கையாம்பிகளமணி விரல்நாள்பத்து
வீளுனவிளம்பதுதான் விரலிரண்டு
வீதியிலேயாழமிது விரலிரண்டு
பேருன இருபுறமு மூக்குமாகும்
பெரிதானகுழுவியைத்தான் பேசவேணே.

192

குழவிக்கல்லளவு-பிரம்பளவுசெபமாலைக்கணக்கு.
பேசுகின்றேன்பதினாறங் குலமாமீனம்
பெரிதானமுகவட்ட மணிவிரல்நால்வீதி
யரசுநேரிம்மிடியங்க குல பத்தாகு
மாவிடையுஞ்சிவலிங்க மானவாறும்
வீசுகின்றபிரம்பதுதான் மொழியைந்தாகும்
வேதாந்தநீளது விரல்பத்தொன்று
நகரன்றான்வருத்தருளுங் கணக்கிதப்பா
யேற்றசெபமாலைபதி னாறுமுகமஞ்சே.

193

குண்டலப்பிரமாணம் யோகவெட்டி.
அஞ்சாசுமாராகு மதிகமாகு
மணிவிரலால்யோகதண்டா னுறுமாகும்
பஞ்சாட்சரக்கவசகுண் டலந்தான்கேளு
பரியினுடைப்பதிகம் பளிங்கதிகமாகும்
மஞ்சாடிபதினொன்று பதினாறுகு
மக்களையிருபுரமுழுகிழ்ந்துகொள்ளு
நெஞ்சற்றுக்கச்சாகிற யோகவெட்டி.
நெடுநீளந்தொண்ணூற்று நங்கலமால்நேரே.

194

கயிலாயவக்ரகம்- ஆசனம்-கோவணம்-மணிகைச்சலம்.
 நேரானவீதினால் விரலையாகும்
 வீஷ்டைடக்காசனம்புலியா சனமுமாகும்
 கூறானரசலிங்கம் பூசையாகும்
 கோவணந்தான் பூங்காநிக் கடங்கையிற்
 சீரானரசக்குளிகைச் செயமாலைக்குச்
 செகமதனில்கிடையாது செயம்விசேடம்
 பேரானகைச்சிரந்தான் உப்புமணியப்பா
 பேசரியகயிலாய வற்கத்தேதாற்றிக்.

195

வற்கத்தின் பெருமையறிதல்
 வற்றகத்திலதிகமடா சிவயோகந்தான்
 வண்மையுள்ளமெஞ்ஞான மார்க்கமெரண்டு
 சொர்க்கத்தில்சொர்க்கமென்ற பேர்பெறவுனக்குத்
 தொல்லுலகில்மணிதரோ நெறுமுண்டா
 கார்த்திக்கக்காக்கமென்ற கசடர்தங்கள்
 கையிலேயற்பதுநான் மிகவுங்கொஞ்சம்
 மார்க்கத்திலாகவுன்னை வணங்கவேணும்
 வணங்காமற்போனதென்ன வறிந்துகொள்ளே.

196

சிவயோகம்-மெஞ்ஞானிமார்க்கம்
 அறிவானபேரின்ரத்தடுத்தானாகி
 லசைவையென்றதீட்சைபத்து மறிந்தானாகில்
 குறியானசிவயோகங் குறித்துக்கண்டார்
 கோமனையாம்பராபரைநிர்க் குணத்தைக்கண்டார்
 பிரியாமல்சிவனுடைய வெளியைக்கண்டார்
 பேரானசிவயோக ரிஷிமெஞ்ஞானி
 நெறியாணவிதர்க்கெல்லா மறிமீவயாசா
 நிலைத்துமக்காளொருமனதாய் நிலைத்திடரே.

யோகத்துக்கதிகாரி.

நிலைத்திடரென்றாலும் நிலைக்கமாட்டான்
 நீடுலககில்கோடியிலே யொருவனப்பா
 கலைத்திடரென்றாலும் கலைக்கப்போகா
 கனத்தகலமுள்ளதொரு ராசிசேர்ந்தோர்
 மலைத்திடலென்றாலும் மலைப்பாடுதான்
 வச்சிரம்போலறிவுடைய மக்காள்மக்காள்
 உலைத்திடரென்றபுத்தி யுலகிலுள்ளோ
 ரோகோகோவொருகோடி வுலுத்தர்காணே.

198

கற்மிபொய்வேடர்நிலை
 காணுவேன்வாதமெபார் யோகமென்பார்
 கற்பண்ணப்போறனென்பாருண்டேனென்பார்
 பூனுவேன்மீட்சைபத்தும் பெற்றேனென்பார்

பூரண நூல்பாராத புலையரப்பா
சாணுவாய் சிந்றபரஞ் சோதினாணற்
சதாசிவன்வந்தாப்போல் பூசைசெய்வார்
ஆணுவத் காலலைந்துகெட்ட மட்டைப்பேச்சே
யடுத்துநின்றுகொளாதே யகலப்போமே.

199

சித்தர்மரபுளோர்க் குறைத்தல்.

போவென்றுசொன்னதுதா லைரைமந்தா
புகழ்பெரியசித்தரிட மரபுள்ளோரைக்
கூவென்றுதர்க்கமிடு முலமாண்பர்
கூட்டுறவைவிட்டுவிடு சூன்றிவேறு
தேவரென்றுசித்தருடன் சேரவேணுஞ்
செப்புவர்லேதாந்தந் திறந்துசொல்வார்
ஆமென்றுவலையாதே கற்பங்கொள்ளாய்
அப்பனையோகமுற்றா லதீதப்பேறே.

200

பேரறிதல்.

வேறென்றுசொல்வதுதான் ஞானப்பேறு
பேசரியவேதாந்தம் பெற்றபேறு
நாமென்றுபூரண நூல் பார்த்தபேர்கள்
நுண்மையென்றுஞ் சிவயோகத்திருந்தபேறும்
வாமென்றகாயசித்தி யானபேறு
மகத்தானதீட்சைவிதி யறிந்தபேறு
ஊறென்றவமுர்தமதை யுண்டபேறும்
ஓகோகோகெவனசித்தி யுறுதிப்பேறே.

201

வைராக்கியம்பூணல்-ஆக்கைநிலையாமை

உறுதியாமித் தனைக்குங் கருவேதென்றால்
உத்தமமாபனமல்லோ விதற்குமூலம்
பொறுதியாக்குணப்வந்து சாந்தமாணல்
பூலோகமாய்கையெல்லாம் விட்டதானல்
சுருதியாபனமுருகி நிராசையானல்
சொல்லொன்றுந்தப்பாது சித்தியாச்சு
விறுதாலிலலைந்தலைந்து ஞானம்பார் தால்
வேரற்றமரப்போலே விழுந்துபோமே.

202

பெரியோர்பெருமை

வீழ்ந்திறந்துபோகின்ற பேரோயல்லால்
மெஞ்ஞானம்வாதவர்கள் சரணாரப்பா
சூழ்ந்திருந்தவண்டமெல்லாஞ் சோதித்தாக்கால்
சுருர்தவான்பேடிபிலே யொன்றுகாணும்
வாழ்ந்திருந்தவுலகத்தே யிருந்தாலுந்தான்
மானிடரிலொருவனடா வறியப்பேரகா

தாழ்ந்திருந்ததன்மையுற்றுப் பெரியோர்போலத்
தாரணியிலேயிருப்பார் பெரியோர்தானே.

203

சமயக்கோள்.

தானென்றகலைக்கியான மறிந்தாலென்ன
தற்கொடுமாயையுற்றால் தவறிப்போகும்
வானென்றநிராசையுற்று மாய்கைபோக்கி
மனமுருகிப்பூரணத்தி லன்புசேர்ந்து
கோவென்றுயிழிந்தவர்க்கு யித்தனையுமெய்தும்
குவலயத்திலறசமயக் குருடர்கேட்டார்
தேனென்றசிவபூசை சத்திபூசை
தெரிந்தவனேசிவபோகி சித்தனாமே.

204

இந்நூலின்தொகைக்கியன்ற நூலின்பெயர்.

ஆமென்றசித்தருக்கு மிந்நூல்வேணும்
அப்பனேபூசையிரு நூறும்வேணும்
தாமென்றதீட்சையிரு நூறும்வேணும்
சாதகமாம்ஞானத்தி நூறும்வேணும்
ஏவென்றவாதமிரு நூறும்வேணும்
இயல்பானகொற்கணரைந் நூறும்வேணும்
வாமென்றசார்வுக்குச் சட்டநாதா
வைததாரேவெளியாக வாதந்தானே.

205

கல்வியொழுக்கம்.

வெளியாகச்சொல்லுவரோ வேதநாலும்
வேதாந்தியானாக்கா லடக்கம்வேணும்
களியாகவுவகத்தே கருவைச்சொன்னால்
கழுதையவன்களையேற மாட்டான்போபோ
சுருவாகமனதுள்ளே யதுக்கமானால்
சுருதியாஞ்சித்திக்குஞ் சித்தனாவான்
தெளிவாகப்பேசுவதார் சித்தாபேசார்
திறப்பதார்செடமழிந்த ஞானிதானே.

206

ஏகபாதவிளக்கம்.

ஞானமென்னயோகமென்ன இரண்டுமொன்று
நலமறியாமாடுகடான் வெவ்வேறென்பார்
பானமென்னவமுர்தமென்ன இரண்டுமொன்று
பண்பறியாப்பாவிடகடான் சத்தமென்பார்
மானமென்னநமென்ன ரவிமதிதானென்ன
வையமென்னவானமென்ன ஆண்பெண்ணென்ன
கானமென்னவுலகமென்ன சாதியென்ன
கருதிப்பாரென்றுக்கு காணுங்கானே.

207

பூசைபலன்.

காணுகின்றதர்மமது செய்வானுகில்
காசினியிலவனுக்காமவன் பிதூக்குமாகும்
தோணவேபாவத்தைச் செய்வானுகில்
சொன்னவர்க்காமல்லாட்டால் சுற்றத்தார்க்காம்
ஊணவேசிவையோகஞ் செய்வானுகில்
உயிரதுதான்மோட்சமெய்து முண்மையுண்மை
பூணவேபூசைசெய்தால் சிவததுக்காகும்
பூசையென்னமனங்களிந்தால் புகழுமாச்சே.

208

அன்பிலார்ஞானக்குறி.

ஆச்சப்பாநனிவல்லோ பூரணந்தான்
அரகராமனமுருக வருமைமெத்த
காய்ச்சப்பாநின் றதொரு கன்னஞ்சர்க்கு
காயசித்திஞானசித்தி கடினமாகும்
பூச்சப்பாஞானிகடான் பூலோகத்தில்
பூரணமேதெய்வமென்பான் பூசையென்பான்
பேச்சப்பாமெத்தவந்தன் படித்துச்சொல்வான்
பேசாமல்மனமுருகார் பெரியமாதே.

209

உலகாதியந்தமுடிவறிதல்.

பெருமையென்ன வாழ்வென்ன கீர்த்தியென்ன
பேச்சென்ன மகிழ்ச்சியென்ன பிதிர்க்களென்ன
அருமையென்ன சுகமென்ன கோவிற்குளமென்ன
ஆநீதமென்ன ஆரகரா சிவயமென்ன
உரிமையென்ன வுறவென்ன சங்கற்பமென்ன
உலுத்தமென்ன ஈடுதென்ன தற்பமென்ன
கருமையென்ன செம்மையென்ன கல்வியென்ன
காசினியில்நரகமென்ன சொர்க்கமென்ன.

210

என்னவேருருவென்ன சீட்டுென்ன
இயல்பென்ன ஷயல்புகெட்டுப் போனதென்ன
வன்னமிகுஞ்சாதியென்ன நீக்கமென்ன
மாய்கையென்ன கற்பமென்ன அருவதென்ன
பொன்னென்னமனமென்னச் சீர்தானென்ன
பொல்லாததாயென்ன பிறப்பதென்ன
முன்னென்னபின்னென்ன முறைதானென்ன
முடிவறிந்தோன்சிவயோகி மூர்த்தியாமே.

211

மூத்தியென்றமுத்தியென்று மிசுண்டுஞ்சொல்வார்
 முக்கியமென்பாசிலதெல்லா மூடர்மூடர்
 ஆர்த்தியென்றபூரணந்தா னெல்லதுண்டோ
 அதிற் பிறந்தைந் துவகை யல்லாதுண்டோ
 கீர்த்தியென்றவகையறிந்து சித்தராணர்
 கிலேசமில்லாஞானியென்று சிலபேராணர்
 தீர்த்தியென்றரிஷியோடு முனிவராணர்
 சிவயோகியென்றதிரு நாமந்தானே.

212

ஒடுக்கமுணர்வறிதல்.

திருவுடையநர்மமென்ன சிவலோகந்தான்
 சகத்திலுள்ளோர்செய்வதொன்றுஞ் செம்மையல்ல
 அருவுடையதாயினுட ஆட்டுஆட்டு
 ஆதியென்றசிவ ஆட்டு ஐயனாட்டு
 தருவுடையோரறிந்துக்கொள்ளு மீதல்லாமல்
 காசினியார்சொல்வதிலே கதைபொன்றில்லை
 மருவுடையபூவினிட வாசம்போல
 மனமுருகிப்பூரணத்தில் மாளுமானே.

213

ஆதிவஸ்து-அனாதிவஸ்து.

மாளாமலாண்டிருந்தால் யோகியாச்சு
 மார்க்கமந்தப்படிதானே மெஞ்ஞானிக்கும்
 ஆளாமலாண்டிருப்பா ரானுந்தாயும்
 ஆதிவஸ்து அனாதிவஸ்து யெட்டுந்தானாங்
 கேளாமற்கேட டிருப்பார் நடனவோசை
 கிரிகையென்றமனமங்கே ரிக்கிப்போகும்
 வானானவாழ்சிவ யோகவாழ்க்கை
 மற்றதெல்லாமாய்கையென்ற வாழ்க்கையாமே.

241

நூலிந்தொகை வகையின்பம்.

ஆமிந்த இருதாற்றப் பதினாறுக்குள்
 அடக்கிவைத்தபொருளெல்லாம் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
 ஓமிந்தவுலகத்தி லிந்நூல்கிட்டில்
 உலகத்திற்சித்ததிக முண்டாய்போச்சு
 தாமிந்தசூத்திரத்தைக் கணியாதீந்தால்
 தலைதெறித்துப்போகும்டா சத்தியஞ்சொன்னேன்
 நாமிந்தபடிச்சொன்ன யோகிக்கீவாய்
 நலமானபூரணசூத் திரந்தான்முற்றே.

215

அகவ் தியர் பூரணசூத்திரம்-உராய்கூ.

முற்றிற்று.

புத்தக விளம்பரம்.

	ரூ.	அ.
மணிமந்திர வைத்திய சேகரம்	2	0
புலஸ்திய மகாவிஷ வ தகுத்திரம்-300	0	12
அகஸ்தியமுனிவர் பூமணகுத்திரம் 216-பாடல்	0	8
பாலவாகடத்திரட்டு வைத்தியம் 1200-பாடல்	1	0
ஊர்வசி வைத்ய சிங்கம்	0	12
„ இரண்டாம் பாடம்	0	12
தன்வந்திரி கருக்கிடை நிகண்டு-300	0	12
ஆயுள்வேத சுருக்கம்	0	12
திருமூலநாயனார் வைத்தியகாவியம் 1000-பாடல்	1	0
வைத்திய குறள் பழமொழி விளக்கம்-108	0	8
புலஸ்தியர் விளக்கிய நானகற்பம்	0	8
நவக்கிரக சிந்தாமணி என்னும்		
சாதக சூடாமணி மூலமும்-உரையும்	0	12
களவுகாணும் சாஸ்திரம்	0	6
லீமகவி பாட்டு உரை	1	0
சுகர்நாடி சோதிடம்	1	0
சோதிமாமுனிவர் சோதிட கோளம்	0	12
சாதகலங்காரம் மூலமும் விரிவுரையுடன்	2	0
சோதிட முகூர்த்த விதானம்	0	12
கணித முருசேசேகரம்	1	0
ஹோரா சாஸ்திரம்	1	0
கௌசிக சிந்தாமணி 3-பாகங்கள்	3	0
சோதிட நூலாதாரம்	0	6
சர்வ கினவின் பலன்	0	6
நவக்கிரக தோத்திரம்	0	5
மலையாள மாந்திரீக அபிச்சுவடி	0	5
சந்தன நூல் சாஸ்திரம்	0	6

இட்டா-பார்த்தசாரதி நாயுடு சன்ஸ்,

189 தங்கசாலை தெரு, மதராஸ்.

